

REVISTA VÂNĂTORILOR

ORGAN OFICIAL AL UNIUNEI GENE-
RALE A VÂNĂTORILOR DIN ROMÂNIA

Recunoscută persoană morală prin legea din 1 Maiu 1923

SEDIUL „UNIUNEI”

PIAȚA C. A. ROSETTI, 7 / BUCUREȘTI

UNIUNEA GENERALĂ A VÂNĂTORILOR DIN ROMÂNIA

RECUNOSCUTĂ PERSOANĂ MORALĂ PRIN LEGEA DIN 1 MAIU 1923

SUB INALTA PROTECȚIE A M. S. REGELUI

Sediul: PIAȚA C. A. ROSETTI, 7—BUCUREȘTI

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

Inalți Președinți de onoare:

M. S. REGELE GEORGE AL GRECIEI, A. S. R. PRINCIPELE NICOLAE

Președinți de Onoare:

MIHAIL SUTZU și DINU R. GOLESCU

Președinte:

ANTONIU MOCSONYI

Vice-Președinți:

NICOLAE RACOTTA și D-r GH. NEDICI

Secretar-General:

C. G. ALEXIANU

Membrii - Consilieri:

D-r I. ANDRONESCU, I. ANGELESCU, PETRE BALACIU, Marchizul de BELLOY, Principele GEORGE VAL. BIBESCU, Prof. Dr. E. BOTEZAT, DINU I. C. BRĂȚIANU, D-r I. BEJAN, Principele JEAN CALLIMACHI, GR. P. CARP, D-r I. E. COSTINESCU, Prof. D-r ERNEST JUVARA, G. LAKEMAN-ECONOMU, D-r C. LEONTE, Prof. DIONISIE LINȚIA (pentru Banat), COLONEL A. MICU H. CAV. DE MIKULI (pentru Bucovina), GENERAL G. G. MANU, N. MANTU, Prof. D-r N. MEȚIANU, Dr. VALER NEGRILĂ (pentru Ardeal) DIMITRIE I. NICULESCU, C. OPRAN, GEORGE A. PLAGINO, Dr. I. PHILIPOVICZ, GEORGE SCHINA, Maior R. SCHNEIDER-SNYDER, D-r L. SKUPIEWSKI, Dr. O. STOICHIȚĂ, VASILE ȘTEFAN, Prof. D-r G. SLAVU, Prof. D-r G. UDRISCHI

Censori:

S. BODNĂRESCU, N. KALERGI, M. FLECHTENMACHER, GH. GEORGESCU, A. STĂNESCU

Scopurile U. G. V. R. cuprinzând interesele tuturor vânătorilor din întreaga țară, toate Societățile de Vânătoare se pot grupă în jurul ei.

CONTRIBUȚII:

Membrii plătesc o cotizație anuală de Lei 300, în care este cuprins și abonamentul obligator la «REVISTA VÂNĂTORILOR».

Societățile: plătesc o taxă fixă de afiliere de Lei 10 de fiecare membru până la 100, iar dela 100 înainte numai Lei 5. Ele plătesc un abonament obligatoriu la «REVISTA VÂNĂTORILOR» de 400 Lei anual și o cotizație anuală de 20 de Lei de fiecare membru.

Abonamentul la «REVISTA VÂNĂTORILOR» este obligatoriu pentru toți membrii «UNIUNEI».

Statutele U. G. V. R. se trimit la cerere contra 20 Lei în mărci poștale

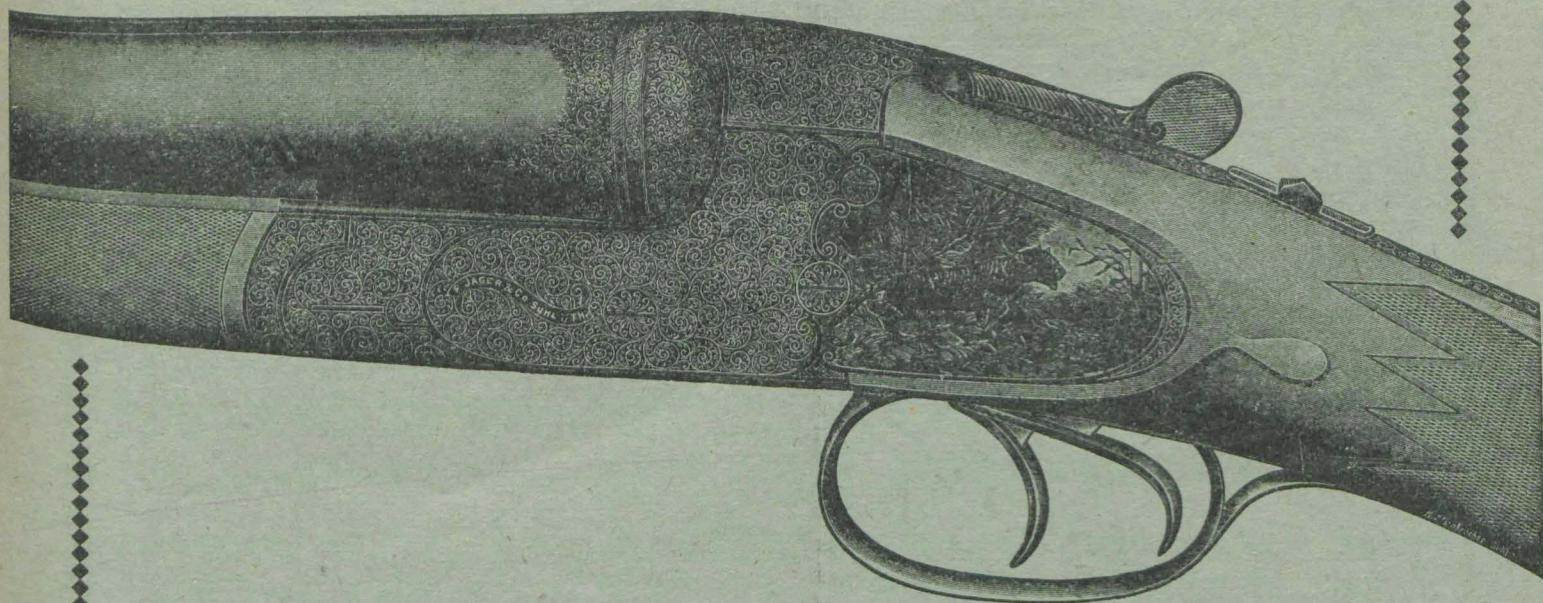
Corespondența fără mărci pentru răspuns și cererile pentru interveniri la autorități, neîntovărășite de timbrele legale, rămân fără răspuns.

Orele de biurou la Uniune: In toate zilele de lucru dela 9—1 și 3—7

SEDIUL: PIAȚA C. A. ROSETTI No. 7 — BUCUREȘTI

A R M E L E
F. J A E G E R & Co.

Sunt neîntrecute ca tir și
soliditate, putând rivaliză
în privința aceasta cu cele
mai scumpe arme engleze

Toate armele fabricate de
această casă pentru membrii
„UNIUNEI“ sunt cea mai eloc-
ventă reclamă, obținând fără ex-
cepție predicatul „excepțional“
și „superior“ la standurile oficiale
de încercare din străinătate.

S P E C I A L I T Ă Ţ I :

Zăvoarele „Simson-Jaeger“ și „Vertical-Block“ care rezistă celor mai for-
midabile presiuni * Armarea separată de glonț, patent Jaeger, pentru
drillinguri * Ejectorul infailibil sistem Jaeger * Viza patent Jaeger, etc.

Ultimul catalog ilustrat și cu prețuri se
trimite membrilor „UNIUNEI“ franco
la cerere, adresată la sediul nostru.

Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunei

CAROL RISKE & Co.

ARME, MUNIȚIUNI ȘI ARTICOLE DE VÂNĂTOARE
ARTICOLE DE PESCUIT ȘI SPORT
ATELIER DE REPARAȚIUNI ȘI IMPĂERE

Cea mai mare și mai bine asortată casă în acest gen din Țară
Strada Edgar Quinet, No. 6. — BUCUREȘTI — Strada Edgar Quinet, No. 6.

ARME, MUNIȚIUNI ȘI ARTICOLE DE VÂNĂTOARE

Reprezentanți pentru România al importanțelor fabrici de arme Gebr. Rempt, Venuswaffenwerk *Gustav Bittner*, *Lepage, Lajot & Co.*, și *Ant. Masereel*. Arme dela cea mai fină execuție și până la cea mai simplă și ieftină. Se primesc orice comenzi de arme, către orice fabrică, putând da sfaturi la nevoie și însărcinându-ne cu toate formalitățile de aducere.

REVOLVERE, PISTOALE, MUNIȚIUNI DE ORICE FEL

Reprezentanți ai fabricii de pulbere și cartușe „*Hasloch*” din Germania, ale căror produse se bucură de o reputație mondială, fiind concurențele renumitelor cartușe „*Rottweil-Waidmannsheil*”. Cu cartușul „*Hasloch*” (marca „*Jagdkönig*”) s’au câștigat nenumărate premii la concursurile internaționale de porumbei, iar anul acesta s’a luat *marele premiu al Austriei* precum și un alt premiu întâi, la concursul din prima zi de Florii ținut la Viena. Reprezentanți pentru România ai renumitelor fabricate „*Sellier & Bellof*”. Curse pentru răpitoare, ale fabricii *E. Grell & Co.* — *Alice, tuburi, bure, capse, articole de vânatoare de orice fel, mașini de sertizat și de scos și pus capse, vergele de armă, perii de șters, instrumente de chemat vânatul, jambiere și moleliere și thermose, etc., etc.*, într’un cuvânt tot de ceea ce vânătorul are nevoie. *Uleiuri de arme*: Nitroperdenol și Nitrolinol. *Articole de pielărie*, ca genți și locuri de armă, cartușiere, bice, sgărzi, lesse, etc. Primim orice comandă de această branșă, copiând după modele din străinătate.

ATELIER DE ARMURĂRIE

Executăm rapid orice reparațiuni de armurărie, posedând atelier propriu instalat chiar în local, sub conducerea maestrului-armurier Ion Tiron. Primim reparațiuni și din provincie, cari se pot expedia contra ramburs.

NATURALIZARE (IMPĂERE)

Efectuăm orice naturalizare de păsări și mamifere, confecționăm covoare din piei de animale inclusiv argăsirea, cu sau fără capul naturalizat. Expoziție permanentă de păsări și animale naturalizate, de colecțiuni de insecte, pentru școli etc.—Executăm orice comandă.

BIROU DE VÂNĂTOARE

Câini cu pedigree, introducem din străinătate de orice rasă și vârstă, dresați și nedresați, având legături cu crescătorii străine. La cerere putem face ofertă.

Consignație, primim *arme* de ocazie și orice *articole de vânatoare*, mijlocind și vânzarea de *câini* din Țară de toate vârstele, cu și fără pedigree, dresați și nedresați. *Vânat viu*, de orice specie precum și ouă, înlesnim vânzarea și procurarea pentru repopularea teritoriilor de vânatoare, sau pentru regenerarea sângelui. La nevoie, putem aduce și dela casele din străinătate. Deasemenea mijlocim vânzarea de bufnițe mari (*Strix bubo maximus*), pentru vânătoreala la păsări răpitoare. *Mijlocim* procurarea de vulpi argintii și de Alaska, dela crescătorii din Germania.

Cumpărăm tot felul de piei de animale, dela urs și până la iepure, precum și coarne de cerbi și de căprioare, lepădate sau cu os frontal. *Cumpărăm* bufnițe și alte păsări și animale, vii sau împușcate.

ARTICOLE DE PESCUIT

Secțiune specială bine prevăzută cu unelte pentru pescuitul sportiv și practic.

ARTICOLE DE SPORT

Rezumitele bărci demontabile și portative „*Klepper*” de cauciuc, ideale pentru vânătoreala de baltă. Asortiment bogat cu articole de sport de orice fel, ca *rachete* și *mingi de tennis*, *mingi de foot-ball*, *echipamente pentru sportul de iarnă*, etc.

REVÂNZĂTORILOR ACORDĂM RABAT. Primim orice comenzi din provincie, expediind toate : : : : : mărfurile contra ramburs. : : : : :

WILHELM SCHERG & Co.

FABRICILE DE POSTAV, ȚESĂTURI DE MODE ȘI TRICOTAGE DIN BRAȘOV

PRODUSE DE PRIMA CALITATE IN

STOFE DE MODE

PENTRU BĂRBAȚI ȘI DAME

POSTAVURI DE UNIFORME

OFITERI ȘI SPORTURI

POSTAVURI FINE ȘI DE COMERT
CUVERTURI ȘI PĂTURI

FONDAT IN ANUL 1823

B R A Ș O V

TELEFON No. 14, 706

Fabrica: STRADA FABRICEI No. 2 * Magazia: PIATA LIBERTĂȚEI

Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunii

ATLAS-PETROL

SOCIÉTÉ EN NOM COLECTIF POUR LE COMMERCE ET L'INDUSTRIE DU PÉTROLE

EXPORTE EN TANCS ET EN CITERNES:

B E N Z I N E

D'AVIATION, LÉGÈRE MOYENNE
ET LOURDE, WHITE-SPIRIT,
GAZ-OIL, PÉTROLE LAMPANT

HUILES MINÉRALES DISTILLÉES ET
RAFFINÉES, DE TOUTE VISCOSITÉ

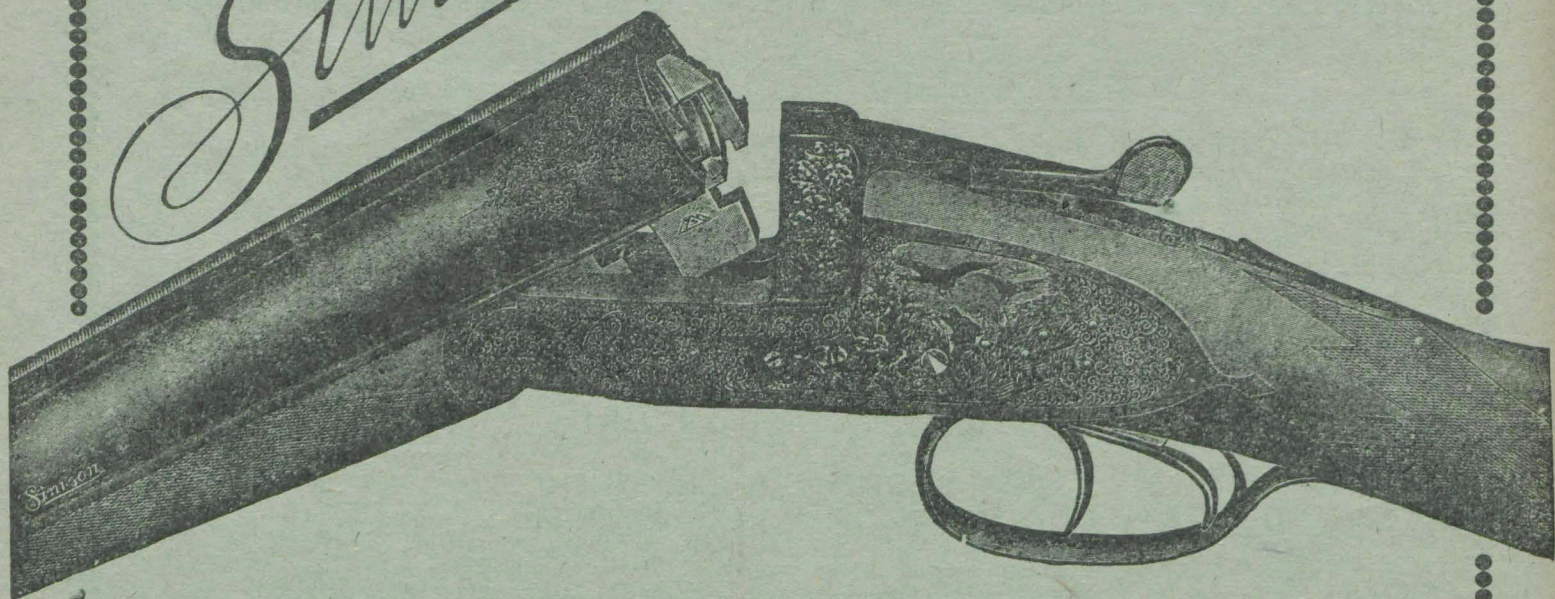
RUE REGALĂ, 21. TÉL.: 26/53 et 14/90 BUCAREST ADR. TÉLÉGR.: «ATLASPETROLE»

AGENCES: PLOEȘTI * CONSTANTZA * GIURGIU

Simson

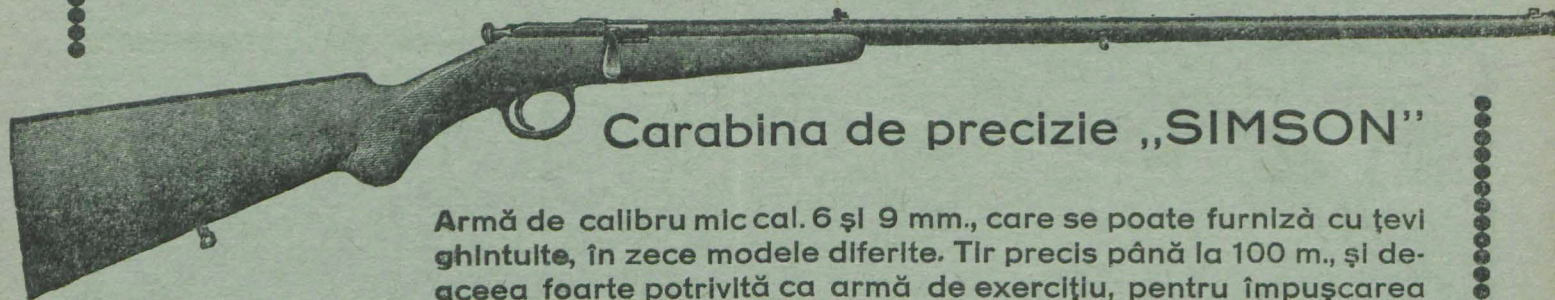
Marca Fabricii

ARMELE SALE CU ALICE, DRILLINGURI,
ARME PENTRU TIR DE PORUMBEI,
ARME CU DOUĂ ȚEVI, SISTEM BOCK,

Sunt fabricate renumite,
de cea mai mare precizie
și cu un tir neîntrecut.

Armele pentru tir de porumbel „SIMSON” sunt purtate de către mulți trăgători Internaționali de profesie renumiți, și succese de primul rang se obțin mereu cu ele.

Carabina de precizie „SIMSON”

Armă de calibrul mic cal. 6 și 9 mm., care se poate furniza cu țevi ghintuite, în zece modele diferite. Tir precis până la 100 m., și aceea foarte potrivită ca armă de exercițiu, pentru împușcarea răpitoarelor mici, cu blană, pentru împușcarea de ciori, de păsări acvatice, etc.

Revolverul automat „SIMSON”

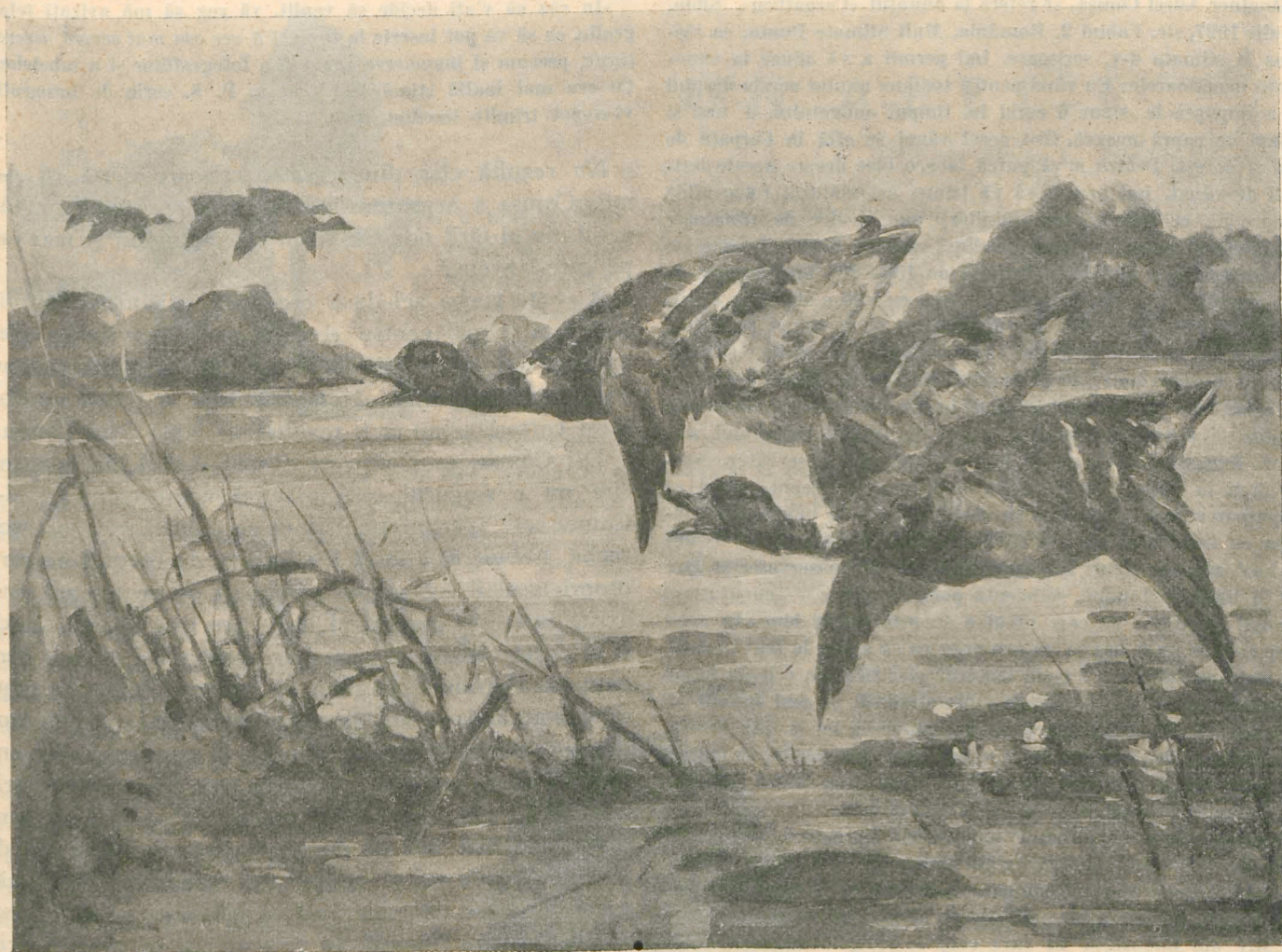
CALIBRU 6.35

Formă plată, având cel mai mic număr imaginabil de piese componente, care se pot demonta ușor, fără instrumente speciale. Precizie balistică mare, funcționare absolut sigură.

Fabricile de arme **SIMSON & Co. Suhl** (Germania)

Armele „SIMSON” se procură prin „UNIUNEA GENERALĂ A VÂNĂTORILOR DIN ROMÂNIA”

Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunii

COMERȚUL CU VÂNAT VIU

ÎN numărul trecut al acestei reviste, am publicat o importantă decizie a Consiliului permanent al vânătoarei referitoare la împușcarea ursului și prilejuită de cazul d-lui inginer silvic Aurel Comșa din Sibiu. Decimarea urșilor din munții noștri, practică în ultimii ani cu o adevărată sălbăticie, alarmase pe toți vânătorii cari se gândesc, nu numai la sa-

tisfacerea unei patimi exagerate¹⁾, ci și la posibilitatea de a păstra pentru generațiile viitoare vânatul de care ei s'au bucurat, astfel încât descoperirile făcute în sarcina d-lui ing. Comșa n'au făcut decât să determine Consiliul a lua aceste măsuri de îngădire cu un minut mai de vreme.

¹⁾ Nu vorbim de cei ce vor să trăiască din vânzarea urșilor vii (Aut.).

Publicarea hotărârii Consiliului eră însoțită de oarecari reflexiuni ale subsemnatului, izvorîte numai din revolta pe care am simțit-o la cetirea anunțurilor din revistele de vânătoare germane și a scrisorilor prin care d-l ing. Comșa oferă vânatul nobil al țării noastre cui vrea să-i plătească prețurile cerute de d-sa.

Aceste reflexiuni pe care le-ar fi făcut, în locul meu orice vânător cinstit și care nu înțelege să facă din vânătoare o *profesie*, au avut darul să fie considerate de d-l Comșa ca o insultă adusă de mine la adresa sa. În consecință, d-l Comșa mi-a trimis martori cari să mă provoace la duel, închipuindu-și că duelul este o instituție cu care poți închide gura oricui îndrăznește să protesteze împotriva unei ignominii, sau crezând că poate creia o diversiune spre a deruta atenția publicului.

Dar pentru ca lumea vânătoarească să fie edificată asupra acestui caz și să înțeleagă puternicele motive cari au îndrituit Consiliul să ia măsurile cunoscute, și pe subsemnatul care nici nu auzisem înainte de d-l Comșa, nici nu l'am văzut vreodată și nici nu am vre-un interes să mi-l fac dușman, publicăm aci în traducere, ultima scrisoare-ofertă a d-lui Comșa:

«Inginer Aurel Comşa, se referă la anunţul «Carpathen», Sibiu, 7 Iulie 1927, str. Fabini 2, România. Mult Stimate Domn, ca răspuns la stimatea d-v. scrisoare, îmi permit a vă aduce la cunoştinţă următoarele: Eu vând pentru toamna anului acesta dreptul de a împuşcă la sigur 6 cerbi în timpul mugetului, 4 urşi şi 8 şapi de capră neagră. Tot acest vânat se află în Carpaţii de Sud şi de est. Pentru a vă putea face o idee despre aceste teritorii de vânat, îmi permit să vă trimet aci alăturat fotografiile (împreună cu tabela dimensiunilor) unor trofee de vânătoare dobândite de mine în epoca de după războiu. Teritoriile acestea de vânătoare se află la o distanţă de 150—200 km. departe de aci, accesibile cu trenul în 10 ore, sau cu automobilul în 5 ore. Locuri de adăpost: colibe de vânătoare şi stâne sigure de ploaie. Conducere: vânători carpaţini experimentaţi, cari vorbesc şi nemţeşte şi din cari unii ştiu chiar să cheme cerbii. Mugetul cerbilor durează dela 16 Septemvrie până la 10 Octomvrie. Impuşcarea urşilor se poate face oricând, chiar în timpul mugetului cerbilor. Această împuşcare se face la hoit, din observator. Ademenirea la hoit se execută în mod foarte priceput, astfel că împuşcarea ursului se face în răstimp de 2—3 pânde (cu condiţia ca trăgătorul să aibe răbdarea de a sta liniştit 6—8 ore) în mod aproape sigur. Impuşcarea de sus din observator se face — în lipsă de lumină suficientă pentru tragere — cu ajutorul luminii electrice, pe care ursul o suportă foarte bine. În acest scop trebuie să se dea la un armurier ca să aplice la ţeava armei, cu nişte prinzători, o simplă lanternă electrică din cele de formă tubulară, ce se poate cumpără pretutindeni, şi mai trebuie să se exerseze prinderea în cătare pe întunerice, cu şi fără lunetă, la o distanţă de 20 metri. Cel mai bun proiector electric se fabrică de către ing. R. Wielich, Berg, Soyen, Bavaria. Acest proiector are 4 lentile şi luminează precis la 100 de paşi.

Caprele negre să împuşcă numai prin apropiere. Goniţa lor ţine dela 15 Oct.—20 Nov. Trebuie adus: un cort, sac de dormit şi şubă. Alimente se pot cumpără de aci ieftine şi bune. Permisul de import pentru arme eliberează Ministerul (care Minister? N. R.) din Bucureşti, în care scop se îndeplinesc formalităţile de mine. Am nevoie prin urmare, *cel mai târziu până la 1 August*, de datele personale, precum şi ale armelor, numărul cartuşelor şi 4 fotografii. *Permisul acesta costă lei 2000* (cine încasează? N. R.) — adică Mărci germ. 50. Permisul de vânătoare costă 510 Lei (Mărci 13).

«Preţurile obişnuite pe aci sunt: 1 om cu spinarea pe zi, Mărci 3. 1 căruţă pe zi Mărci 8—10. 1 cal de călărie pe zi Mărci 5. Automobilul, de km. 25 Pf.

«Plata despăgubrilor: de cerb sau urs împuşcat, sau rănit, Mărci germ. 1500. Capră neagră Mărci 300. Costul ademenirii la hoit este Mărci 300 de fiecare urs şi este cuprins în preţul de mai sus, totuş devine exigibil în momentul când cumpărătorul dreptului de împuşcare s'a convins de punerea hoitului sau dacă, după acceptarea fermă a târgului, renunţă la vânătoare. Până atunci eu avansez dela mine toate cheltuelile. Vânatul ucis aparţine exclusiv celui care l-a împuşcat.

«Au împuşcat la mine în decursul anului 1926: Conte de Strachwitz, Berlin, Augsburgstrasse 62, 5 urşi; Freiherr von Knyphausen, Geiglitz, Pomerania, 2 urşi, 1 cerb mare, 1 căprior. F. Ruhmer, Erfurt E. 1 urs; von Scheunemann, Dünnow, Stolp, Pomerania, 2 cerbi mari; C. Spiegel Bohemia, 3 şapi de capră neagră. Un domn de aci 3 urşi. *Anul acesta au împuşcat: R. Wielich, Berg, Soyen, Bavaria: 1 urs, Dr. P. Künster, Viersen (Renania) 1 urs; C. A. Aupertz, Viersen: 1 urs. Alţi muşterii n'am avut.*

«În caz că v'aţi decide să veniţi, vă rog să mă avizaţi telegrafic, ca să vă pot înscrie la timp. *Vă cer cea mai severă discreţiune*, precum şi înapoierea urgentă a fotografiilor şi a tabelelor. Cu cea mai înaltă stimă (ss) Comşa. P. S. seria de fotografii vi-o pot trimite imediat. (ss) C.»

Nu rezultă clar din această scrisoare-ofertă că d-l ing. Comşa a organizat în stil mare comerţul cu vânatul viu al ţării noastre, şi cu cel mai nobil şi mai rar pe care-l avem?

Nu este vorba aci de a crede că vânătoarea trebuie rezervată numai pentru «boeri», dar care vânător «democrat» dar corect, care iubeşte în adevăr vânatul şi nu vede în el *un mijloc de traiu comod* ar putea aprobă acest comerţ şi nu ar fi revoltat de fapta d-lui Comşa?

D-l Comşa, ca şi alţii ca dânsul — căci din nenorocire nu e singurul care practică acest comerţ — d-l Comşa care aparţine unui ţinut cu cultură vânătoarească veche, trebuie să ştie că mai presus de dreptul pe care proprietarul îl are asupra vânatului de pe terenul său, există interesul general al ţării care cată să ocrotească şi să cruţe vânatul pe care-l are pentru a-i asigura perpetuarea. Altminteri în afară de interesul legat de siguranţa Statului la ce bun o lege a vânătoarei? La ce bun prohibiţiunile exprese puse de Minister în contractele de arendare? Fiecare poate să considere ţara ca o colonie africană — azi nici acolo nu mai merge aşă! — în care arendând dela Stat zeci de mii de jugăre pe câteva mii de lei arendă anuală, să organizeze expediţiuni de vânătoare compuse din cine vrea să plătească, şi să ne cuture ţara, nu importă cu ce scop, cu ce gând şi prin ce mijloace.

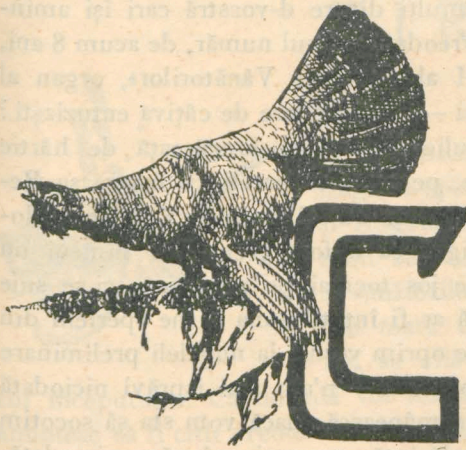
Acestei mentalităţi şi practice trebuie tăiat scurt. Căci una este să-ţi înviţi la vânătoare pe un străin care-ţi este prieten şi pe care prin urmare îl cunoşti deaproape şi alta este să pui la mezat vânatul şi să organizezi expediţiuni pentru oricine poate plăti, pe furis, fără nici o autorizare, fără nici o încunoştiinţare a organelor în drept, cu «cea mai severă discreţiune». Şi una este a trimite peste graniţă sau a vinde în interior fazani şi potârnişi şi alta este a comercializa împuşcarea urşilor şi cerbilor de către streini.

În viitoarea lege a reglementării vânătoarei trebuiesc introduse pedepse aspre împotriva celor cari se îndeletnicesc cu comercializarea vânatului nobil viu, şi împotriva vânătorilor de profesie, mai ales celor, cari lucrează «cu cea mai severă discreţiune» — vânătoarea trebuie democratizată şi chiar comercializată pentru vânatul de cultură, dar nu pentru vânatul nobil viu şi nu «à la Comşa».

DIMITRIE I. NICULESCU

Membru în Consiliul Permanent al vânătoarei

«Secției pentru protecția păsărilor dela Soc. Studenților în Agricultură din Cluj» — cuprinzând câteva sumare observațiuni asupra sosirii păsărilor călătoare.

Insfârșit!

Desnădăjduisem să mai văd ceva, oricât de puțin, în această direcție apărând în blagoslovita noastră țară.

Căci e un fapt: când e vorba de studiul păsărilor noastre proprii sau a problemelor ornitologice în ansamblul lor european — degeaba privesc în jurul meu, zadarnic răsfoiesc reviste indigene, în zadar caut spre reprezentanții științei noastre oficiale — nu găsesc nimic. Ramură uscată. Și — trist — lărgul rotogol al țării noastre apare din acest punct de vedere pe harta Europei ca o mare pată, neagră de bezna indiferenței. Nici o contribuție. Câteva lumini risipite de străini.

Nu stau să mă întreb de ce la noi acest studiu n'a atras pe nimeni, când materialul e atât de îmbelșugat și de necercetat. Dar e destul de ciudat, în definitiv, să ai cercetători sărguitori și pasionați în mai toate direcțiile — dela infiniții mici, trecând prin muște, viermi și paraziți și ajungând la pietrele inerte sau fosilele străvechi — și nici un ornitolog consacrat. Sau mă înșel? Dar unde sunt rezultatele atunci, unde sunt studiile și observațiile? Ași fi cel dintâiu bucuros să mă înșel...

Totuș, unde sunt sigur că nu mă înșel, e când cred hotărât că există risipiți în întreaga țară, oameni cu dragoste pentru astfel de cercetări, cu dragoste pentru natură și făpturile ei minunate. Unii înaintați și învățați, alții simpli amatori — ici singurateci, colo chiar strânși la olaltă — studenți agronomi sau silvici, sub o conducere înțelegătoare și înțeleaptă. Și alții încă, cari poate nici nu s'au dedat până acum la nimic real, în fapt, dar apți pentru așa ceva — cari așteaptă scânteia ce va aprinde focul sacru. Sunt. Trebuie să fie. Și suntem noi, vânătorii din jurul Revistei — trebuie să fim. Când zic Revistă, zic «Uniunea». Și sunteți d-voastră toți, cari v'ați strâns în jurul ei, cari sunteți pătrunși de spiritul cel nou, cari ați părăsit făgașele vechi ale

UN APEL

de Maior C. Rosetti-Bălănescu

indiferenței pentru a urmă apostolii pe drumuri cu zări de lumină, spre țeluri de cunoaștere, de corectitudine, de conștiință, de progres, de civilizație, de știință — d-voastră, prin unirea căroră și ascultare la glasul conducătorilor ați putut vedea în câțiva ani atâtea transformări și începuturi spre bine. Trebuie să fiți.

Dar risipiți, fără metodă de lucru, mulți neștiind ce să vadă și cum să vadă, cu rezultate parțiale necentralizate și nepublicate, fără cunoștință unii de alții — rezultatele nu pot fi rodnice. Trebuie o conducere, un program de lucru, trebuie o inițiere.

Și atunci, la apelul către toți, urmează apelul către unul, către cel competent, care va îndruma, va iniția, va conduce. Cine? Doamne, nu știu — nu cunosc pe toată lumea. Mă gândesc la d-l profesor E. Botezat dela Universitatea din Cernăuți. De ce nu, domnule Profesor? Ne-ați învățat încă de mult să vă apreciem, chiar și numai din Revistă. Vreți, domnule Profesor? Vreți să ne îndrumați, să spuneți la cei mai mulți ce să facă, să dați vieață rețelei de amatori risipiți prin țară, să alegeți problema de studiat — vreți să încercăm să aibă și România o contribuție de observațiuni — cât de mică — alături de ceilalți? Vreți să încercăm să spălăm puțin, să limpezim nițel, pata neagră de care vorbeam? Poate — cine știe — din sămânța bună aruncată azi va răsări mai târziu și pe pământul nostru o Societate ornitologică cum sunt în țările civilizate din Apus — sau, fie și numai o înjghebare pe lângă Muzeul de Vânătoare, sub aripa ocrotitoare a

d-lui Dr. Nedici. D-sa a realizat din nimic și alte minuni.

Recitesc frumosul articol al d-lui R. Iacobi «Are România nevoie de un observator ornitologic?» din No. Revistei pe Iunie 1926. E exact un an de atunci. Nici un ecou. Trist. E drept că se cerea inițiativa Statului. Slabă nădejde cu oficialitatea — face mai degrabă un Cazinou. Recitiți acest frumos articol — problemele ce le pune sunt, nu zic nerezolvate, dar nici măcar trezit interesul pentru ele și altele ca ele. Acest interes trebuie să-l trezim.

Probleme de studiat sunt multe. Dar nu-și închipue nimeni că din câteva contribuțiuni, chiar foarte conștiincioase, vor răsări imediat rezolvări sau transcendente teorii. Pentru asta trebuie material de observațiuni mult și metodic. Cu o ceapă și o ridiche nu se face grădină. Piatra sau pietricica ce o va aduce fiecare se va adăuga încet, încet, la ansamblul clădirii — pietricică modestă adesea, dar necesară. Priviți în re-

VÂNĂTORII NOȘTRI

Dr. Dinu I. C. Brătianu, președintele Societății de Vânătoare «Diana» din București și membru în Consiliul de Administrație U. G. V. R.

vistele de specialitate din străinătate: sunt contribuții de toată mâna. La noi nimic. Și câte n'ar fi...

Contribuțiuni la problema migrațiunii — în ansamblul ei, sau restrânsă la țară. Ce se știe pentru țara noastră? Cari sunt drumurile pentru cutare și cutare specie? Ce rol are obstacolul Carpaților pentru unele și pentru altele? Mirațiune, eratism, invazii accidentale, influențe meteorologice, înălțimi și viteză de sbor — unde sunt observațiile?

Contribuțiuni asupra cuibăritului la noi, asupra ariilor de răspândire a cutărei și cutărei specii, densități și variațiuni a populațiunii aviene pentru un teritoriu dat, cosmopolitism, factori de dispersiune — unde sunt observațiile?

Contribuțiuni, mai grele, la rolul geologic asupra distribuției păsărilor, formări de subspecii, segregarea formelor, filiațiunea formelor, influența mediului, rolul hibridațiunii — unde sunt observațiile?

Contribuțiuni interesante asupra cântecului păsărilor și cauzelor lui, asupra influenței luminii în coloritul penelor, asupra previziunii timpului în raport cu credințele populare despre păsări, asupra mimetismului, asupra ținutei diferitelor specii jos pe pământ, felul și mecanismul mersului, felul înotatului și scufundatului pentru diferitele specii, asupra înălțării, sborului, aterisajului și amerisajului — și câte, și câte, și câte — unde sunt observațiile?

Cine ne va sintetiza un plan de lucru? Simplu la început — poate chiar în chip de formular cu întrebări precise la cari s'ar răspunde — cu avantajul că nu s'ar scăpa, pentru unele cercetări, puncte esențiale — dată, localitate, oră, timp, temperatură, vânt, faza lunii, număr de indivizi observați, etc., etc. — și o largă coloană: «observațiuni».

Pesimiștii vor spune că bune or fi toate acestea, dar că e greu; vor evidenția multiplele piedeci din drum, vor reliefa critici amare. Orice început e greu — e drept.

Dar întreb: sunt mulți dintre d-voastră cari își amintesc sau au văzut vreodată primul număr, de acum 8 ani, No. 1 din anul I al «Revistei Vânătorilor», organ al «Uniunii» de atunci — o înghebare de câțiva entuziaști? O fițucă, o cărțuie îngustă și lungăreață de hârtie proastă, de 12 cm. pe 25. Comparați cu frumoasa Revistă de azi, comparați cu «Uniunea» Persoană Morală... Greu — sigur că a fost greu. Dar nimeni nu sare ca cocoșul de jos tocmai pe pridvor — ci se suie pe trepte. Iar dacă ar fi întotdeauna să ne speriem din capul locului, să ne oprim veșnic la migăleli preliminare înainte de a începe ceva — n'am mai isprăvi niciodată nimic. E o vorbă românească: dacă vom sta să socotim câte foi intră în plăcintă, nu mai mâncăm niciodată. Sau d-tale nu-ți place plăcinta, domnule? Chestie de gust. Căci cunosc și pe cetitorul veșnic mârâitor și sgârios ca un ferăstrău, bombănind că vreau să-l pisez acum cu ornitologie în loc de vânătoare. Il cunosc. Când îi scrii despre Lege vrea despre câini, când îi scrii despre câini reclamă educație morală, când îi scrii despre educație vrea tehnica armelor și când îi dai tehnica cere nuvele. E greu de mulțumit deodată toată lumea. Unuia îi place popa, altuia preoteasa și altuia fata popii. Dar că studiul păsărilor nu merge mână în mână cu vânătoarea — să mă ierte. E un lucru prea evident pentru a-l mai discuta între oameni culți. Ba ceva mai mult: *pretind sus și tare că în ziua când vom fi trezit la toți curiozitatea și interesul intelectual asupra studiului vânatului viu, deci altfel decât în tolbă sau în oală — atunci și lăcomia vânătoarească va dispărea, atunci nu va mai exista vânător incorect — și marea partidă a protecțiunii vânatului va fi câștigată.* Pe lângă că cu cât vom cunoaște mai bine vânatul, cu atât vom fi și în măsură să-l ocrotim mai bine.

Sunt, cred, puncte demne de atenția d-voastră...

DOI VÂNĂTORI ÎNDRĂZNEȚI

D-l Paul Becker și însoțitorul său, din Gewelsberg, Germania, cari cu mica lor barcă călătoresc pe Dunăre resp. Marea Neagră dela Passau la Constantinopol, spre a studia fauna aquatică.

D-nii trecând prin țara noastră s'au oprit pentru câteva zile, vizitând și «Uniunea».

TIRUL SPORTIV

de Carol Riske

U EXAGEREZ afirmând, că tragerea sportivă care în Apus și America este cultivată cu mult zel de marea majoritate a vânătorilor și sportmanilor din toate clasele sociale, la noi se află încă la începutul începutului. Ca dovadă voi relata faptul că nu-mi amintesc să fi citit vreodată în coloanele revistei noastre vreo colaborare de ordin tehnic referitoare la acest sport, care poate că merită totuși mai puțină indiferență din partea vânătorilor și sportmanilor din țară.

Trebue să specific dela început, că este o mare diferență între tragerea sportivă și tirul la vânat. Pe când vânătorul trage la distanțe cari variază de fiecare dată și care de multe ori sunt foarte mici, trăgătorul sportiv, sportmanul rutinat are sistemul sa individuală — are «tirul» său — care-l deosebește de primul. El devine o mașină, ia întotdeauna aceeași poziție, are întotdeauna aceeași manieră de a epola arma și întrebuințează întotdeauna aceeași măsură de timp când precipită focul al doilea; căci numai cu ajutorul sistemului sa sportmanul va avea șansă să lovească talerul în sborul său vertiginos. Cu timpul va ajunge să tragă în mod mecanic, ca un adevărat automat, — ba ași putea afirma chiar inconștient. Pe de altă parte la vânătoare trebue să ținem seamă de viteza și direcția vântului cari sunt variabile, de diferite obstacole ca pomi și tufe cari împiedică vederea clară, de siguranța vecinilor și de mult temuta emoție, care poate ne cuprinde la vederea vântului.

Din cele ce am relatat aci ne putem forma o oarecare idee despre diferența existentă între stand și vânătoare. Dar după mine vânătorul bun trebue să știe cum se împușcă și talerele — căci a sta pe loc înseamnă a regresă.

Există o categorie de oameni grozav de pasionați de a trage cu arma de vânătoare, dar cari fie din motive de sănătate, fie din lipsă de timp nu pot aduce jertfe pe altarul Dianei. Nu fiecare muritor se bucură de fericirea de a dispune de zile întregi, când să se poată deda nobilei pasiuni ce este vânătoarea. Consolarea acestor oameni este standul de trageri! Atunci când amatorul care vrea să tragă câteva focuri cu arma, dispune de câteva ore libere, el își ia arma din cui și 40—50 cartușe la buzunar și se transformă în grabă într'un Nimrod improvizat.

Instalația unui stand de trageri poate fi foarte simplă, dar corespunzând totuși pe deplin exigențelor cerute, ceea ce desigur că dă posibilitatea oricărei societăți de vânătoare ca să amenajeze un astfel de stand pentru membrii ei. Instalația propriu zisă se reduce la mașina de asvârlit talere și la groapa unde se găsește ascunsă această mașină împreună cu servantul ei. Mașini foarte apreciate sunt cele model «Preuss», «Grell-Original»

și «Grellco», precum și mașina fabricată de firma «Nimrod» din Cehoslovacia. Ultimele le găsești foarte recomandabile tocmai din cauza simplității lor, în raport cu soliditatea și construcția lor superioară, îngăduind asvârlirea talerelor — simple sau în dublu — în orice direcție, orizontal la dreapta, stânga, vertical în sus — după dorință.

Talere superioare în calitate, cari nu se sparg în momentul când părăsesc dispozitivul de asvârlire al mașinei, dar cari sar în țandări atunci când le atinge o singură alică, sunt talerele marca «Olympia», tot de fabricație cehoslovacă, și cari în multe părți sunt întrebuințate aproape în mod exclusiv de către trăgători.

Despre diversele arme de porumbei cu țevi laterale și suprapuse (sistem Bock), care din cauza modului mai lesnicios de a viză sunt din ce în ce mai apreciate în Germania — țara lor de origină — precum în ultimul timp și în America, și cari poate că vor revoluționa mai curând sau mai târziu tehnica armurieră — voi vorbi cu altă ocazie.

În timpul sezonului mort tragerea sportivă ar putea deveni ocupația distractivă de predilecție a vânătorilor condamnați la inactivitate, cari acum s'ar reuni regulat la standul societăților, având posibilitatea să-și perfecționeze tirul și să cultive spiritul de camaraderie.

Americanii, englezii, germanii, italienii și ungrii sunt popoare la care tragerea sportivă se practică pe o scară foarte întinsă. Ca centre europene cunoscute drept puncte de întâlnire ale trăgătorilor internaționali, voi menționa: Monte-Carlo, Hendon, Heiligendamm. Acolo se dispută anual premii importante, despre cari revistele de specialitate aduc reportajii detaliate. Trăgătorii din Regat se bucurau de o faimă binemeritată la concursurile internaționale dinainte de războiu, și nu o singură dată culorile României au ieșit biruitoare la concursurile dela Monte-Carlo.

Înainte vreme, pe timpul vânătoarei cu șoimii, există următorul obicei: Stârcul prins de șoimi era adus viu în fața unei doamne din societatea de vânătoare, iar aceasta îl apucă și îi înfigea ciocul în pământ, rupându-i picioarele dela genunchi. În timpul acesta societatea adunată se regală privind la chinurile îngrozitoare ale bieteii păsări prinse. Un alt exemplu analog — deși poate ceva mai «uman» — îl reprezintă următorul joc curios, cunoscut în țările germane sub numele de «Fuchsprellen», și care s'a practicat acolo până în secolul al XVIII-lea: Mai multe domnișoare sau conite tinerele asvârleau cu ajutorul unei păture întinse, pe care o țineau pe de margini bine prinsă cu mâinile, o biată vulpe atâta timp în aer... până ce dădea ortul popii...

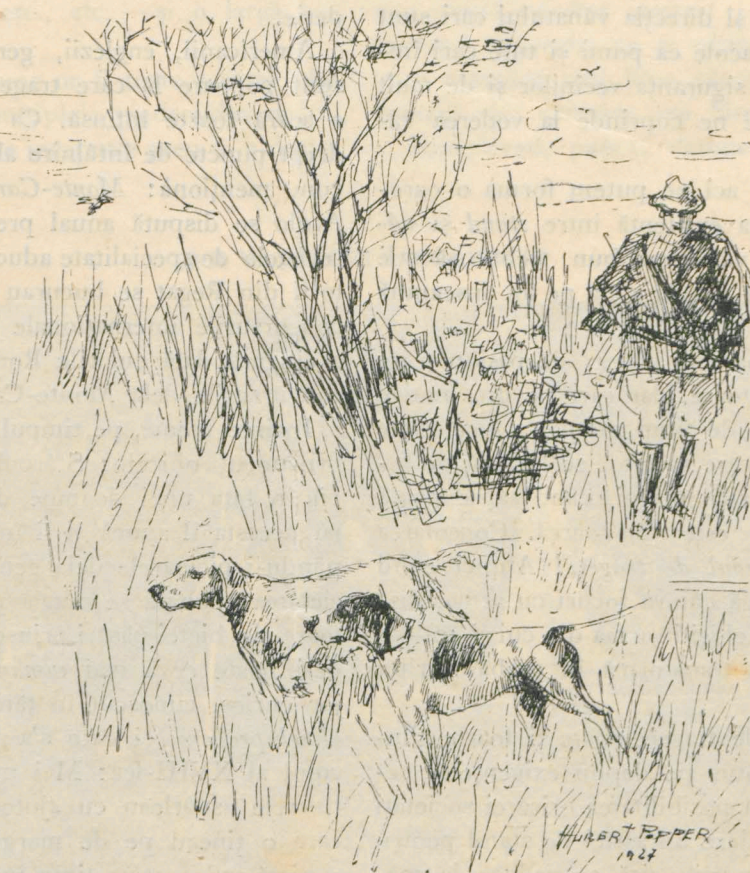
Între timp din fericire lumea a evoluat spre bine și multe asperități din sufletul omenesc s'au atenuat,

grație progreselor realizate în toate direcțiunile. Astăzi vânătorii apuseni evită, dintr'un spirit de sensibilă umanitate, să dea vânatului capital sau căpriorului rănit, lovitura de grație *cu cuțitul de vânătoare*, căci apropierea omului și atingerea de către acesta mărește și mai mult spaima vânatului rănit. În ultimii ani s'a consacrat acolo tot mai mult obiceiul de a se da vânatului rănit *focul de grație*, iar nu *lovitura de grație*, și aceasta cât mai neîntârziat. La fel și la lătăile de iepuri, vânătorul nu trebuie să se gândească la un cartuș atunci când un iepure a căzut rănit în fața sa, ci datoria sa o cere ca să curme cât mai degrabă chinurile bietului urechiat, «*stingându-i*» viața cu un al doilea foc.

Mulți dintre cetitori își vor zice cu siguranță, că bat câmpii, părăsind cadrul subiectului ce mi-am propus a trata. Totuș eu cred că există o mică legătură între cele ce am expus în ultimele rânduri și tragerea sportivă, și aceasta din punct de vedere al concepției umanitare asupra sportului tragerii la *porumbei vii*. Tragerea la porumbei vii este considerată în unele țări drept o barbarie și acolo practicarea acestui sport este strict interzisă. Eu personal găsesc însă că acest fel de a vedea reprezintă fără îndoială o exagerare, căci în definitiv îmi pare indiferent, dacă porumbelul moare cu gâtul

tăiat de cuțitul bucătarului, sau dacă găsește o moarte «*vânătoarească pe câmpul de onoare*». Totuș am putut observa la «*Schiessstandul*» nostru bucureștean un lucru care nu m-a prea încântat: Aci am văzut porumbei împușcați, dar încă *vii*, cu picioarele sdrobite de foc, cu gușa făcută praf prin care se scurgeau boabele de meu, cu ochii scoși și umflați de sânge, cu aripa ruptă vânturându-se de colo-colo. Acești nenorociți se chiunuia amarnic suferind durerile îngrozitoare ale unei agonii încete... căci nimeni din personalul de față nu-i omorâ, ci îi arunca clae peste grămadă într'o cutie de lemn. Eu cred că ar fi bine, dacă s'ar impune personalului de acolo, cel puțin ca să dea o moarte mai grabnică bietelor păsări.

Impușcarea păsărilor și animalelor câmpului și pădurii, este o pasiune mai mult sau mai puțin crudă, și deaceea noi ca oameni cu suflet, avem datoria morală să scurtăm pe cât ne stă în putere durerile bietelor ființe nevinovate, pe cari noi le împușcăm *pentru a ne satisface o plăcere*. Cea mai înaltă însușire sufletească a vânătorului este *iubirea*. Pe iubire se bazează întregul edificiu al vânătoarei corecte, și deaceea trebuie să iubim cu tot focul inimei noastre, natura și fauna ei, căci *iubirea* este după mine punctul cardinal care nu trebuie să lipsească din sufletul vânătorului!

SCRISOARE DESCHISĂ D-LUI ÖTVÖS BALÁZS

Stimate d-le Ötvös,

MICUL C. A. V. Popescu dela U.

G. V. R., mi-a povestit micile d-tale necazuri, cari m'au afectat și m'au făcut să-ți scriu, deși nu te cunosc decât din scris...

Ași fi dorit bine înțeles, să te cunosc personal, cu ocazia venirii d-tale la noi, dar din nefericire tocmai în timpul

acela, lipseam din capitală; eram în turneu cu Teatrul Național de aici, cu piesa «Hoții», de Schiller.

Când m'am reîntors, mi-a părut foarte rău că n'am avut fericirea să mă găsesc în capitală și să te întâlnesc!..

Dar, totuș cred, că ne cunoaștem puțin și aproape suficient, numai din scris, mai ales dacă ținem socoteala la celebra cugetare a marelui Buffon:

«Le stil est l'homme même»...

Dupa scris ți-am cunoscut oarecum sufletul și principiile, și fiindcă găsesc asemănare între felul d-tale de a vedea și al meu; m'am hotărât să stăm puțin de vorbă pe calea scrisului...

Și d-ta ești un entuziast și un doritor de «mai bine» ca și mine și cu vigurozitatea d-tale caracteristică — care mi-a plăcut, — ai tras o dără luminoasă, în bezna vânătorului nostru. (Vorbesc, bine înțeles, de marea mulțime, adică de acei așa-ziși: puțin luminați).

Era natural deci ca printre aceștia să găsești și oameni cari să te înțeleagă și aprecieze; — cum eră firesc să găsești și din cei cari să nu te priceapă îndeajuns.

Pe d-ta însă, iubite d-le Ötvös, să nu te descurajeze nimic și nimeni; ci dimpotrivă să te oțelească și mai mult ținând-o tot pe drumul luminos și solid, pe care cu atâta competență și convingere, ai pornit-o dela început!..

«Apa trece, dar pietrele rămân».

Așa glăsuște un vechiu proverb românesc, pe care-l găsesc foarte potrivit și verosimil situației d-tale la noi.

Deaceea stimată d-le Ötvös, să nu fii de loc mâhnit, văzând că s'au găsit persoane, cari să controverseze unele aprecieri și principii ale d-tale, căci din discuție se naște lumina de care se simte încă atâta nevoie în breasla noastră vânătoarească.

Mica d-tale greșeala, a fost doar în faptul că ai pus punctul pe *i*, într'o chestiune de ordin sentimental, fără să ții socoteala de mentalitatea deaci, și de faptul

că la noi, copoiul este singurul nostru câine de vânătoare indigen, pe care avem, cred, dreptul să-l apărăm și să-l susținem.

Mai mult, te asigur, că dacă l-ai cunoaște bine (vorbesc de adevăratul copoiu-românesc, nu de corcitură sau de alte rase de copoi străine; l-ai admite și l-ai admira și d-ta.

Dar să nu ne ambalăm; să lăsăm mai bine la o parte această chestiune — acest mic fapt divers, — care s'a discutat, cred, mai mult decât trebuia.

Să închidem deci, orice discuțiune în acest sens, căci ar fi aboslut inutilă și plictositoare, ci mai bine să:

«Revenons à nos moutons».....

Trebuie să știi însă un lucru, că munca și interesul ce porți în general chestiunii noastre vânătoarești, ne încântă foarte mult, că te apreciem în deosebi, te iubim și dorim din toată inima să colaborezi la Revista noastră și pe viitor, cu aceeaș dragoste și sinceritate ca și în trecut.

În ceea ce privesc necazurile d-tale *de acolo*, le-am cunoscut prin extrema amabilitate a colegului Popescu (pe care te rog să-l ierți că mi le-a destăinuit), și îmi dau socoteala îndeajuns în ce situație neplăcută te sbuciumi!..

Dar să nu uităm că de cele mai multe ori s'a întâmplat — «ca apostolul să nu fie decât un martir, în țara lui»!..

Să sperăm totuși că lucrurile se vor îndreptă în viitor, că vor veni și zile mai bune, — cari vor compensa și alina noianul durerilor deacum, căci acelaș *soare sfânt*, ne încălzește pe toți pretutindeni și că... «Teiul, sub care ne-am jucat și Ulița copilăriei, nu se pot uita, vai! niciodată»!.....

Acolo rămâne ceva din noi, o fărimeță din sufletul nostru, ceva din aspirațiunile și dorurile noastre dragi, ceva scump și măreț, pe care nici depărtarea, nici condițiunile aspre ale vieții și nici forța împrejurărilor sociale sau patriotice, nimeni și nimic nu o poate zdrobi!.....

Termin cu rugămintea să fii înțeles și iertat de îndrăzneala ce mi-am luat, pe care te rog să crezi, că nu mi-am permis-o, decât din dragostea prietenească și colegială ce am pentru d-ta.

Cu distinse și călduroase salutări vânătoarești

GEORGE SCRIOȘTEANU

28 Iulie 1927.

NU FACEȚI CARNAGII, MAI ALES ÎN INTERESUL D'A VINDE VÂNATUL

de M. Damaschinescu-Câmpina
Paznic public de vânătoare pe întreaga țară

ÎN ca aceste rânduri, dacă Revista le va publica, să apară înainte de deschiderea sezonului de vânătoare. Poate voi contribui într-o măsură cât de mică, la micșorarea acestui rău, ce se practică la noi pe o scară destul de mare.

Intotdeauna am simțit o repulsiune, ca să nu zic ceva mai rău, față de acei vânători, care vânează mult, peste măsură de mult, în scopul de a vinde vânatul. Nu poate fi ceva mai urât, decât să distrugi cu nemiluita, fără nici o normă, pentru a-ți face din aceasta o profesie.

Referitor la cei cari vând vânatul, ar putea să zică cineva: Bine domnule, dar vânătoarea să fie apanajul numai celor bogați? Nu. Nu zic aceasta, nici eu nu sunt bogat și cei mai mulți vânători nu sunt bogați; însă cei cari vând, nu trebuie să fie primiți în «Societate» celor cari nu vând. Deci cel ce vinde, să se întovărășească cu câțiva asemenea lui, să-și arendeze terenuri și atunci să poftască să vâneze până la exterminare. Forțamente, va păstra teren pentru refugiul vânatului și astfel nu va mai supăra pe nimeni. Trebuie făcut o astfel de selecție, pentru ca să nu ne mai mirăm

și să ne întrebăm, unde este vânatul, când trecând pe calea Victoriei, vezi la Ciobanu și alte magazine, o aglomerație de tot felul de vânat. De ce? Fiindcă cei ce se îndeletnicesc cu vinderea, vânează în fiecare zi, până la exterminare. Aceste specimene de vânători, pe lângă că nedreptătesc pe ceilalți din «Societate», dar constituie și un puternic factor al dispariției vânatului — nici unul dintre aceștia, nu se va gândi la prăsirea și cultivarea lui. O singură scuză ar putea argumenta, dar și asta rău înțeleasă: că se vinde vânat și în alte țări, mai civilizate ca a noastră. Da, au dreptate, însă nu știu, sau unii, nu vor să știe, că în acele țări, Franța, Anglia, Germania, se cultivă vânatul și se respectă legea așa fel, că se prășește atât de mult, încât nevânându-se spre a se vinde... ori degenerază specia, ori se încinge boală în vânat. Doamne! Când să se ajungă și la noi la această înălțime.

Cei cari au conștiința adevăratei vânători, a acestui nobil sport, vor fi de acord cu mine, ca să izolăm pe acei ce vând vânatul, și să desobișnuim pe acei ce fac ravagii (fără ca să-l vândă), dar se întrec în a bate recorduri de sute de piese.

M. DAMASCHINESCU-CÂMPINA
Paznic de Vânătoare pe întreaga țară

PRINZĂTORII DE LUPI A D-LUI INSP. DE VÂNĂTOARE E. PODOABĂ DIN DEJ

Acești vânători țărani, cari cu ajutorul simțurilor lor dezvoltate urmăresc lupul vara pe pământul uscat ca și iarna pe zăpadă, au prins în primăvara anului curent 25 pui de lupi și 3 lupoalice, din care 2 însărcinate cu 5 resp. 9 pui.?

lupoalice nu fata decât maxim 5 pui. Dacă au fost găsiți la culcus 9 pui obligatoriu proveneau de la 2 lupoalice (probabil mană-fică în al treilea an)

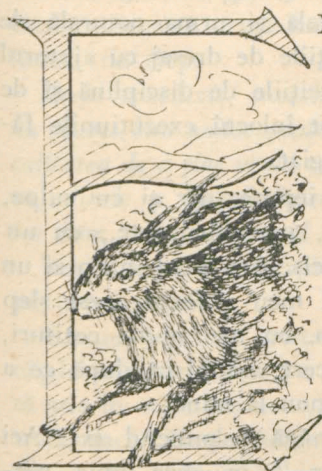
EDUCAȚIA ȘI DRESAJUL CÂNILOR DE ARET ÎN VEDEREA EXECUȚIUNILOR DE URMĂRIREA ȘI APORTAREA VÂNATULUI MIC RĂNIT

(U R M A R E)

de Ing. Andrei, Caransebeș

MOTTO: Vânătorul are pururi un cuvânt de cinste dat,
Ca să cruțe și să aibe'n ocrotirea sa vânatul.
Căci făcând o vânătoare precum stă în lege sfatul
Premări-vom Creatorul prin fapturn ce-a creat.

(Dedicație autografă pusă de M. S. Regele
pe fotografia ce a dăruit-o Uniunii).

XERCITIUL, ce urmează are drept scop de a învăța câinele să treacă obstacole cu aportul în gură. Înainte de a face acest exercițiu, vom învăța câinele, ca el să treacă, adică să sară peste obstacole la comanda noastră. Drept obstacol vom utiliza vreun gard mai scund ori un șanț adânc și lat de 80—100 cm. În lipsa unor asemenea obstacole, ne putem improviza un obstacol practic în felul următor. Des-

chidem ușa grădinii sau curții noastre și batem două-trei scânduri în partea de jos a deschiderii așa fel, ca înălțimea obstacolului să nu întrecă la început 50 cm., și ca discipolul nostru să nu poată trece dedesubtul lui.

Obstacolul poate fi ridicat ușor, punând câte o nouă scândură în deschiderea ușii.

După ce am improvisat acest obstacol, luăm câinele la zgardă și-l punem să șadă în fața lui.

Noi trecem dincolo de obstacol. Zicem «hop» și în acelaș timp tragem de sfoara legată de colierul de dresaj, constrângând astfel câinele, să vie la noi. Sub impresia cuielor dela colier sau chiar numai de bunăvoie, venind el la noi, trebuie să sară peste obstacol. Acest lucru i-l repetăm atâta timp, până când câinele trece obstacolul la comandă, fără a-l mai constrânge.

În continuarea acestui exercițiu așezăm din nou câinele în fața obstacolului, dar noi nu trecem de partea cealaltă, ci stând lângă câine, dăm comanda «hop».

Fiind acum noi lângă el, el nu va mai sări; cu ajutorul zgardei și a sfoarei de dresaj îl vom constrânge însă să treacă obstacolul.

Dacă mai mângâiem câinele și-i dăm încă câte o bucățică de cozonac sau carne după exercițiile bine reușite, nu va trece mult timp și vom fi satisfăcuți de execuțiunile de acest gen ale elevului nostru. Dealtfel trecerea obstacolelor este unul dintre cele mai plăcute exerciții pe care le face câinele.

Treptat înălțăm obstacolul până la 1½ m. sau și mai mult și după ce câinele trece obstacolul ușor, trecem la aportarea peste obstacole, de obiecte și vânat ucis.

Pentru acest scop așezăm din nou câinele în fața obstacolului, îi punem aportul în gură, noi trecem dincolo și comandăm «hop», având grije ca el să nu scape aportul în timpul cât sare. Când el scapă aportul, îl muștrăm zicându-i «ce-i asta?» și îi introducem imediat aportul în gură.

Repetăm apoi acest exercițiu, până când discipolul va trece obstacolul cu aportul în gură, fără a-l scăpa.

Așezăm din nou câinele în fața obstacolului, aruncăm aportul dincolo de obstacol și comandăm «apporte». Ca să aducă aportul, el trebuie să sară peste obstacol să ridice aportul și să-l treacă la noi.

Exercițiul acesta îl repetăm de acum înainte cu tot felul de aporturi de cari dispunem și anume cu iepurele și vulpea împăiată, apoi cu vânat ucis.

Dacă discipolul face toate exercițiile de săritură descrise până acum spre satisfacția noastră, începem să-l obișnuim să treacă obstacolul cu aporturi mai grele. Pentru realizarea acestui lucru înlocuim din 2—3 zile câte o placă de lemn a caprei de aport cu câte o placă de fier de ambele capete ale ei și determinăm câinele să treacă cu aportul îngreunat în felul acesta la început obstacolul scund și mai târziu chiar și pe acela de 1—1½ m. Să fim atenți însă și să nu trecem mai departe cu îngreunarea aportului până când câinele nu trece cu ușurință obstacolul cu aportul cu care în acel moment facem exerciții. Când aportul e mai greu de 3 kgr. să procedăm cu multă răbdare față de câine și să nu ne supărăm când el repetit scapă din gură aportul. E lucru greu, ca el, făcând un salt, care determină sguduirea în gura sa a aportului greu, să treacă obstacolul așa ca acesta să nu-i scape. Numai treptat și cu timpul se poate obține acest lucru. Pentru aceea recomand, ca atunci când câinele scapă aportul în timpul trecerii lui peste obstacol, și când acest aport este greu, dresorul să nu facă uz de mijloace de constrângere severe, pentru că greșeala pe care o face câinele, scăpând aportul greu din gură, nu o face din rea voință sau prostie, ci din cauza lipsei de practică și rutină în ce privește ținerea în gură a obiectelor grele. Deci, atunci când el scapă aportul, punem câinele să șadă și-i ținem aportul înaintea lui, zicem «apporte», îl luăm de zgardă, îl ducem până la obstacol, noi trecem dincolo, comandăm «aci» și grijim ca imediat după ce el a scăpat aportul, să-l introducem din nou în gură, sau să-l lăudăm și să-l mângâiem când el face bine exercițiul respectiv. Procedând în felul acesta și înaintând numai treptat și cu precauțiune la un alt sau la un mai complicat exercițiu, câinele va sări cu ușurință cu iepurele cel mai greu gardurile și șanțurile ce-i vor sta în cale cu ocazia vânătorilor pe care le vom

face împreună cu tovarășul nostru. De sigur, nu vom scăpa însă niciodată ocazia de a face exerciții cu vânat împușcat chiar și în grădina sau curte. Toate acestea vor contribui la perfecționarea câinelui în «meseria» aporării vânatului.

Exercițiile ce am descris până acum formează dresajul de bază al câinelui în vederea execuțiilor de verlore-appointeur.

Trecem acum la *dresajul propriu zis*, unde nu urmărim numai exerciții mecanice, ci punem la contribuție și calitățile câinelui.

Baza acestor exerciții este execuțiunea pe urma sângerândă făcută în mod artificial cu ajutorul vreunui vânat împușcat.

Germanul numește aceste exerciții cu termenul «*Schlepparbeit*», iar noi vom zice exercițiilor de această natură «dresajul câinilor pe urma făcută de șlep».

Aceste execuțiuni erau considerate până chiar în zilele noastre, ca fiind singurele modalități de a învăța câinele ca să urmărească și să aporțeze vânatul rănit. Sunt și astăzi vânători și dresori, cari neglijează educația câinelui lor în felul descris în partea dintâia a acestei lucrări, nescotând câinele la câmp, decât numai după ce i-au făcut dresajul de bază, punându-l la «down» la primul iepure stârnit, cu un cuvânt nedându-i nici o posibilitate de a cunoaște și de a se familiariza cu urma vânatului și cu minciunile pe care acesta le face. Acești dresori cred, că singur cu ajutorul dresajului ce fac câinelui pe urma de șlepurile sângerând, vor putea obține acele execuțiuni din partea câinelui cari se cer în practică dela un verloreappointeur. Credința aceasta este cu totul greșită și s'a dovedit practic, că numai acei câini sunt adevărați verloreappointeuri, cari au făcut școala de educație și dresaj așa cum am arătat în lucrarea prezentă și cari au moștenit din părinți și antecedenti calitățile necesare unui verloreappointeur.

Exercițiul pe urma șlepurilor nu poate fi considerat deci decât ca *un exercițiu de aport complicat* unde câinele pune la contribuție într'o măsură mai mare calitățile lui naturale.

Este un mijloc ideal pentru obținerea unei supunerii complete a câinelui față de ordinele noastre chiar și atunci, când el este departe de noi, deci când influența noastră asupra lui este foarte redusă, și este foarte potrivit pentru a obișnui câinele să urmărească cu liniște și atențiune urma făcută.

Așezarea respectiv facerea urmei sângerând se face în felul următor: luăm un iepure curând împușcat și înfigem un briceag sau cuțit de vânătoare în pieptul acestuia de 2—3 ori, așa fel, ca prin aceasta plămânii inima etc. ale iepurelui să se taie. Legăm apoi o sfoară de picioarele dinapoi ale iepurelui, smulgem ceva păr de pe el, marcând locul unde iepurele «a primit împușcătura»; punem iepurele jos și pornim înainte în direcția vântului, târându-l după noi. La 20—30 pași ne oprim puțin, ridicăm iepurele în sus, ținându-l în poziție verticală cu capul în jos, favorizând astfel scurgerea în cantitate mai mare a sângelui, mar-

când parte câte un loc, unde iepurele se oprește, parte asigurând scurgerea continuă a sângelui pe urma făcută de șlep.

La început urma nu se va face decât pe teren acoperit cu tufe sau copaci, cu scopul cu discipolul să fie avizat numai la simțul mirosului, neadmițându-se ca el să caute cu ochii. Deasemenea este important, ca șlepurile să nu le facem noi pentru câinele nostru, ci un ajutor, deoarece câinele cunoscând urma noastră, va urmări mai ușor pe aceasta decât urma iepurelui târît.

Aici vreau să arăt câteva cazuri, cari vor dovedi, că nu exercițiile cu ajutorul șlepurilor crează pe verloreappointeur și că câinele nu prea găsește analogie, necum identitate între urma artificială și urma naturală de vânat rănit și ca atare exercițiile de dresaj cu ajutorul șlepurilor nu sunt decât exercițiile de disciplină și de aport complicate, cari nu pot înlocui execuțiunile făcute pe urma vânatului refugiat.

Eu fac șlep nu numai cu iepure, dar și cu vulpe, pisică domestică, cioară, rață, porumbel, etc., cu un cuvânt cu orice animal mic ucis. Am făcut într'o zi un șlep cu o coțofană. Ajutorul meu a făcut acest șlep pe un parcurs de cca 400 m. cu mai multe cotituri, luând o direcție generală de cerc, așa fel că după ce a pus coțofana jos a ajuns din nou la mine.

Ajutorul a târît coțofana până la punctul «x». Aci a aruncat coțofana la vreo 5—6 m. dela linia parcursului, la punctul «y» mergând mai departe. Câinele, fără a avea cunoștință de nimic ce s'a întâmplat, pus fiind la «A» pe urma șlepurii a pornit pe ea, respectând cotiturile. Ajungând la punctul «x» a trecut, — cu nasul la pământ, — mergând mai departe pe urma ajutorului, fără a arăta vreo nedumerire dela punctul de unde n'a mai găsit pe lângă urma ajutorului și pe aceea a coțofanei, și a sosit la ajutor pe urma făcută de picioarele acestuia. Deci, câinele a pornit pe o urmă, din care au rezultat pentru el două feluri de mirosuri, unul emanat dela coțofană și unul dela ajutor. La punctul «x» mirosul coțofanei a încetat. Câinele n'a găsit coțofana la acest punct, unde în mod natural trebuia să fie. În mod logic a continuat să meargă pe urma ajutorului, care a acompaniat până aci pe aceea a coțofanei și în momentul când a găsit pe ajutor era convins, că ținta lui nu era coțofana, ci ajutorul. Deci câinele a făcut un exercițiu și l-a rezolvit așa cum felul aceluia i-a arătat.

Un alt caz. Ajutorul a făcut un șlep cu un iepure împușcat. Mergând cu șlepurile vreo 100 pași, dela acest punct a ridicat iepurele sus, ducându-l în mâini vreo 100-150 pași; deaci înainte l-a târît din nou încă vreo 300 pași, lăsându-l la capătul urmei făcută. Câinele a fost pus pe urmă cu nasul la pământ și fără a arăta că pe parcursul de 100-150 pași făcut de ajutor cu iepurele în brațe n'a găsit mirosul iepurelui târît, el a făcut întregul parcurs până la iepure, l-a luat și l-a aporțat.

De aici reiese din nou, că prepelicarul a ținut seama petot parcursul șlepurii de urma ajutorului meu.

Cazuri analoage vă pot înșiră multe și toate vor dovedi, că pentru câine nu este greu să rezolve o urmă făcută cu ajutorul șleplului pentrucă el are două urme de care se poate ține și cari ambele sunt foarte ușor de ținut. Urma omului este ușor de ținut și îndeosebi atunci, când șleplul i-l face însuș dresorul, dar și atunci când câinele este inteligent și a înțeles după câteva exerciții, că urma omului este indispensabilă la aceste exerciții. Deasemenea, câinele ține ușor urma șleplului, deoarece șleplul este făcut cu tot corpul vânatului ucis, lăsând o dără de miros lată și pe lângă aceea oferă sânge în abundență. Urma vânatului rănit este mai greu de ținut, îndeosebi dacă el este așa fel rănit, că nu lasă mult sânge, decât din când în când câte o picătură. Această urmă nu prea are asemănare cu urma făcută de șlepl.

Drept concluzie, exercițiile cu ajutorul șlepurilor sunt un foarte bun mijloc pentru dresajul exercițiilor de aport, calitatea de a ține urma vânatului însă trebuie să se nască cu câinele și trebuie intensificată prin educația pe care i-o dăm în primul an al vieții lui.

Revin acum la exercițiile ce le facem cu câinele nostru pe urma șleplului.

E bine — pentru control — ca ajutorul să presare bucațele mici de hârtie pe parcursul șleplului, ca dresorul să știe în orice moment locul urmei, putând astfel controla, dacă câinele merge pe urmă sau s'a dat la o parte de ea. La cotituri e bine să se înfigă în pământ câte un băț sau să se rupă o cracă de pe tufă sau arborele pe lângă care trece urma.

Presupunem că ajutorul a făcut o asemenea urmă lungă de 100 pași, fără cotituri și la capătul urmei a lăsat iepurele ucis.

Scoatem câinelui zgarda de dresaj cu cuie și o înlocuim cu o zgardă lată de piele, comodă pentru el. Legăm de ea lesa. Conducem câinele la locul unde cu păr de iepure am marcat începutul urmei sângerânde, îl arătăm câinelui și zicem «*apporte-verloren*». Comanda n'o înțelege câinele, dar mirosul de sânge îl va interesa, va porni după acest miros.

Dacă el merge frumos pe urmă, ținând nasul pe urma sângerândă, îl încurajăm cu vorbele «*bine, așa, apporte-verloren*» și ținem pas cu el, adică nu mergem mai repede ca el. În cazul când el pornește repede, trăgând tare de lesă, noi nu facem altceva, decât ținem lesa și-l urmărim la pas. *Să n'o luăm la fugă după el.* În acest caz câinele devine nervos, își pierde calmul, se dă la

o parte de pe urmă și stricăm cu aceasta mult. *Calmul și atențiunea sunt lucruri absolut necesare la aceste exerciții.*

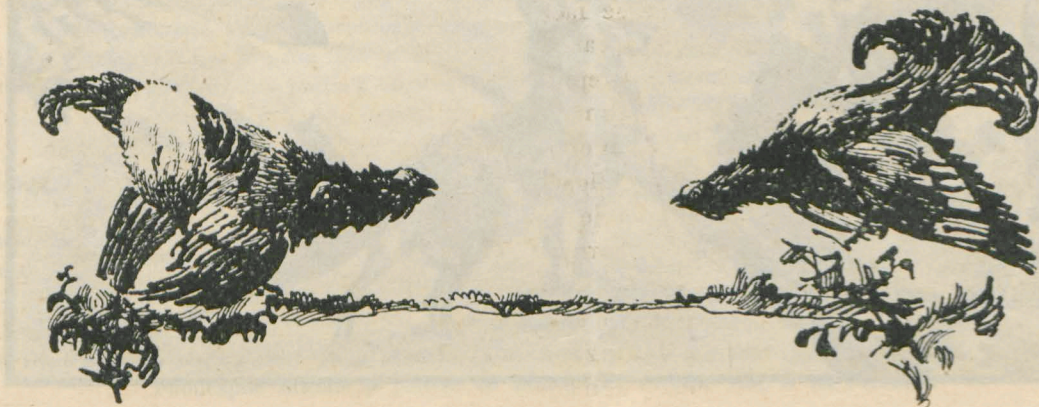
Cu toată grija ce o avem, ca discipolul să procedeze cu calm și să fie atent la urmă, în curând se va da la o parte de ea, fie, că mergând pe urma sângerândă pasiunea se va pune stăpână pe el, fie că din alte motive o pierde. În acest caz îl vom lua cu atențiune — nu dur și nu în mod nervos — zicându-i «*a nu, nu e bine*» și-l punem din nou pe urmă încurajându-l cu vorbele «*așa, bine*» când el pornește din nou pe ea. *Niciodată nu vom trage de lesă, nu vom face pe «vizitiul» față de câine; nu noi conducem, el trebuie să țină urma.* Numai atunci îl punem din nou pe urmă, dacă el din anumite motive s'a dat la o parte de pe ea. Dar și atunci — atrag din nou atențiunea — nici o procedură dură. La aceste exerciții mijloacele de constrângere nu pot fi altceva, decât repetarea exercițiilor.

Deobicei câinii, cari au făcut educația pe urma iepurilor sănătoși, deci cari știu să țină urma acestui vânat vor învăța foarte repede acest exercițiu. Aceia însă cari niciodată n'au avut ocaziunea să facă acest lucru, se vor deprinde greu și ne vor face greutăți până vor înțelege rostul exercițiilor.

Sunt câini, cari se zăpăcesc în momentul când simt mirosul urmei; își pierd orice calm și sunt atât de pasionați, încât în zăpăceala lor la fiecare pas se dau la o parte de urmă.

Pentru aceștia avem un bun remediu la îndemână, care îi va constrânge să se calmeze, să urmărească încet și cu atențiune urma pe care sunt puși. Am făcut amintire de exercițiul de târire, care e foarte potrivit pentru aceasta. Dacă elevul nostru este nervos sau peste măsură de pasionat și dacă pasiunea aceasta a lui influențează defavorabil asupra exercițiilor ce facem, comandăm «*down*» și la două trei minute după aceea «*nainte*». Noi vom păstră un calm ca de ghiață. Câinele va voi să pornească din nou cu pasiune pentru a urmări șleplul, dar exercițiul «*înainte*» îl va determina să avanseze în-et. Mergând încet greu se va deplasa așa de mult de urma sângerândă ca mirosul ei să nu influențeze asupra lui, așa că el va rămâne mereu în sfera mirosului ce emană urma. Dacă el merge acum cu mai multă atențiune pe urmă, îl lăsăm să se ridice din situația în care se găsește și să urmărească așa urma, punându-l din nou să meargă «*înainte*» ori de câte ori se zăpăcește.

(Va urma)

„P A G I N A V E S E L Ă“

VÂNĂTORII NOȘTRI

CONSTANTIN I. BRĂTIANU
(BULIBAȘA)

AMARAD sincer și bun organizator. Ascultat, fără vorbă, de toți colegii. Indrumător iscusit al tuturor societăților și partidelor de vânătoare.

Când se face vreo propunere nu se ia nici o hotărâre până ce nu se consultă și Bulibașa care decide în ultima instanță.

Titlul de Bulibașa i s'a dat mi-se pare de abilul vânător Licuță Durma, care a fost adoptat în unanimitate de toți vânătorii.

Pentru consfințirea celor arătate Doctorul Andronescu (nenea Costică) îi adresează următoarea cerere în versuri:

D-lui C. I. Brătianu (Bulibașa)

Bulibașe, eu te rog
Cu tot focul și cu dor,
Să mă inviți, chiar fără pușcă
Odată la Sochodor.

Nu căta ce zice Durma
Că-s brânzoi or ageamii
Și n'am una și n'am alta
Toate astea eu le știu.

Ci consultă pe Fanică
Pe confratele Bejan
Pe Costică Lăzărescu
Și colegul Mețian.

Dânșii sigur într'un cor
Cu plăcere au să zică;
Chiar cu pușcă să se invite
Veselul nenea Costică.

Deaceea Bulibașe,
Fă așa până nu mor
Ca să fiu și eu odată
Invitat la Sochodor.

Această cerere fiind tardivă, d-l Brătianu i-a răspuns printr'o scrisoare, foarte hazlie și cu miez, că de data aceasta invitățile le facea M. S. Regele Greciei și protocolul nu putea fi schimbat decât cerându-se, formal, avizul Ligei Națiunilor. Numai lipsa de timp l-a împiedecat să facă aceasta.

Nenea Costică a înghițit hazlia ironie și s'a resemnat; i s'a promis însă formal că la prima vânătoare va fi neapărat invitat. Dânsul așteaptă și acum.

Ca vânător, Bulibașa este printre cei dintâi. E vesel, sprinten și trage cu folos când cu calibrul 20, când cu 16, când cu 12.

Aceasta a făcut pe nenea Costică să adreseze următoarea epigramă:

D-lui C. I. Brătianu

Tragi cu ori ce fel de armă
Și parcă jonglezi cu ele
Asta pentru noi înseamnă
Că ești tare în oțele.

COMUNICARI ȘI PUBLICAȚIUNI

INFORMAȚIUNE

In urma avizului Consiliului Permanent al Vânătoarei prin Deciziune Ministerială s'a aprobat, ca vânătoarea potârnicilor în Vechiul Regat, Dobrogea și Basarabia să fie permisă numai dela 15 Oct. la 15 Nov.

In restul țării s'a lăsat Inspectorilor de vânătoare latitudinea de a opri vânătoarea lor dacă este cazul, comunicând Ministerului pentru aprobare, cu motivele cari îndreptățese oprirea sau scurta termenului vânătoarei potârnicilor.

DARE DE SEAMĂ

Cu decizia Ministerială No. 72852/927 Ministerul de Domenii a aprobat recunoașterea pentru funcționare a Societății de Vânătoare «Rașna» — Urlați, județul Prahova — având ca președinte pe d-l Dr. Ștefan Anastasiu. Vice-președinți: Ing. Const. Marcu și Radu Bellu. Membrii în Consiliu: Ing. Panaitescu, Ion Butză, Petre Secrețeanu, Nicolae Ionescu și D. Monculescu.

Secretar-General: N. Anastasiu.

«SOCIETATEA VÂNĂTORILOR TEIUȘ ȘI JUR», TEIUȘ
RAPORT ȘI DARE DE SEAMĂ

despre gestiunea acestei Societăți pe anul 1926/27

Duminecă 6 Februarie 1927 s'a ținut a IV-a Adunare Generală «S. V. T. ș. J.» la ora 15, în Teiuș.

Prezenți 28 membri.

Președintele Corneliu G. Cosma deschide adunarea prin o scurtă cuvântare, constatând, că atât starea vânatului cât și mersul Societății, — dela reorganizare este bun și pe o cale înceată, dar sigură și bine precizată în favorul vânatului. Constată, că acum Societatea dispune de teritorii suficiente de vânat în raport cu numărul vânătorilor cari de fapt și vânează: peste 80.000 h. a. la c. a. 22 vânători (teren muntos 2/3 și de câmp 1/3). Comunică, că consiliul de direcție a decis a se decerne trei premii pentru cei ce vor împușcă mai multe răpitoare aripate ca cioare, coțofane, gaițe, etc., etc. emulația se începe dela 50 bucăți în sus, ș. a. I: 2.500 lei, al II-lea 1.500 lei și al III-lea 1.000 lei în bani dacă câștigătorul o cere necondiționat, sau în cartușe, sau obiecte de valoare vânătoarești,

Urmează raportul secretariului Z. Veres, care cetește toate ordinele sosite dela 1 Iulie 1926 din Minister, Direcția Vânătoarei, deciziunile Consiliului de Administrație, etc. În sezonul anului 1926—1927 s'au făcut în total, din teritoriile celor 18 comune, — 2 vânători comune, în două comune, iar în o a treia comună o vânătoare în cerc, care a fost momentan sistată de presedinte din cauza, că țărani se pitulau înaintea iepurelui ce le venia în față. S'a pus sub opreliște întreg teritoriul comunelor Coslariu, Beldiu, iar parțial, — ținutul muntos: Cetea, Geoagiu, Galda-de-Sus. S'a oprit pe mai mulți ani vânatul sălbătacimilor nobile, căprioare — *tapi* — afară de cele indicate, în Muntele Cetea și Piatra-Verde.

S'au împușcat în total: 438 iepuri, 27 potârnicichi, 3 găște, 19 sitari. Răpitoare: 7 mistreți, 36 vulpi, 9 pisici vagab. și 2 sălbătime, 943 ciori, 76 câini, 49 ulii (găinari), 9 nevăstuici, 12 dihori, 52 hârciogi. S'au otrăvit: 18 câini, 4 vulpi, nenumărate ciori, coțofane, etc. Hranirea vânatului: deja din primăvară s'a făcut frunzar, — care s'a crezut ca cel mai bun nutriment a fost în parte uzat de vânat.

Urmează raportul casierului F. Nagy care prezintă bugetul anului în următoarele:

La venituri:

Cotizațiile membrilor	Lei 40.000
Restanțierii	» 10.370
Articole de vânătoare	» 18.407
Cassa în numerar	» 7.526
Total	Lei 76.303

La cheltuieli:

Arenzi	Lei 25.000
Păzitori de vânat.	» 15.000
Premii păzitorilor	» 10.000
Hrana vânat	» 6.500
Otrăviri	» 3.500
Colonizare de vânat.	» 5.000
Trei premii	» 5.000
Administrație și reviste	» 5.000
Total	Lei 75.000

Excedentul de lei 1.303, se va folosi la otrăvirea ciorilor cu fosfor. Adunarea primește în întregime și dă adsolutoriul cuvenit Consiliului de Administrație.

Urmează alegerea noului Consiliu de direcție și administrație Adunarea realege cu unanimitate vechiul Consiliu, pe un ciclu de 4 ani. Președintele primește, dar cu condiția ca mandatul d-sale să expire cel mult după un an când apoi să fie absolvat având și așa prea multe agende. La timpul său primește bucuros serviciul de maestru de vânătoare.

Urmează diferite propuneri și comunicări: Casierul Soc. d-l F. Nagy la data de 23 Septembrie 1926 merge la Coslariu spre a inspecta teritoriul (fiind acel teren oprit pe tot anul), pe hotar obsearvă 2 câini hoinărind și căutând după vânat. Momentan își face planul de atac și-i succede a se apropia de unul din câini pe care-l culcă la pământ. Indată după detunătură apar vreo 5 țărani agitând uneltele de câmp și o iau spre vânat cu tot soiul de vorbe urite. Vânătorul își face momentan idea despre situația sa și pleacă spre sat. Țăranii grăbesc pașii, vânătorul este silit a se grăbi și el. Atunci, țărani se iau în fugă după vânat care este nevoit a o lua și el la fugă. După o jumătate de oră ajung în sat unde vânătorul este apărat de păzitorul de vânătoare. Se începe o discuție aprigă și după vreo 2 ore vânătorul poate să-și continue drumul acasă la Teiuș.

Comunicarea casierului provoacă râsul adunării, dar după ce președintele clarifică, că nici decât nu este de răs, se discută în amănunte. Vânătorul a căutat să aplice legea pentru protecția vânatului și aflând pe hotar un câine vagabond l-a împușcat. Țăranii s'au luat cu gând rău după vânat, care putea fi bătut în toată forma. Ce eră de făcut decât să caute a se depărta cât mai repede, căci să nu se piardă din vedere că de o apărare cu armă nici vorbă nu putea fi!!... Dacă vânătorul fiind lovit mai grav de careva dintre țărani, — ar fi uzat de armă și ar fi rănit vren țăran, ar fi fost deținut, împrocesuat și amendat exemplar!! Credem că nimeni nu se îndoiește, că toți 5 țărani ar fi depus contra vânătorului și la urma procesului ar fi reiesit, că țărani își vedeau de lucrul lor pașnic și numai deodată aud o împușcătură și văd, că țăranul X. Y. se vaită de a fi lovit!..

Urmează unele comunicări fără interes mai mare, după care președintele încheie Adunarea Generală la ora 18.

Teiuș, la 11 Maiu 1927.

Președinte (ss) Corneliu G. Cosma

Redăm mai jos întâmpinarea d-lui avocat V. Roșu, adresată d-lui Președinte al Consiliului Superior de Vânătoare:

Domnule Președinte,

Este oare necesar să se oprească vânătoarea dropiilor?

Informat fiind că Onor. Consiliul Superior al Vânătoarei va lua în discuție această chestie, prilejuită de unele referate, ce i-au fost înaintate de către organele de control, cari s'au bazat pe fapte mărunte și locale, din cari voesc să fac generalități, în calitatea mea, tot de organ de control, am onoare a supune discuțiunii d-vovstră spre a aviză absolut în cunoștință de cauză prezentul

REFERAT

Subsemnatul Vasile Roșu, avocat, paznic public, pentru paza vânatului pe întreaga țară, domiciliat în București, Șoseaua Ștefan-cel-

Mare No. 60, am onoare a supune Onor. Consiliului Superior al Vânătoarei ce funcționează pe lângă Ministerul Domeniilor, următoarele observațiuni relative la specia de vânat dropia, numită «Struțul României», «Struțul Bărăganului».

1. Dropia și dropioiul sunt păsările de vânat cele mai falnice și mai mândre, pe care le are România, epitețe atribuite din punctul de vedere, atât al mărimii lor ca făptură, cât și a greutateii lor, la cântărire.

2. Obișnuit trăesc perechi — câte două, bărbat și femeie — pe câmpiile întinse ale Munteniei și Dobrogei Vechi și Noui, la Sud, adică cam între laturile paralelogramului format de linia ferată Ploești-Buzău, Brăila, Canalul Borcea până la Oltenița și de aci o linie dreaptă ce ar lovii în Ploești, iar în cele două Dobrogei pe ambele laturi ale liniei ferate, ce străbate dela Medjidia până la Bazargic, întinzându-se latura despre Miazăzi, până la Marea Neagră între Mangaliă și Balci. Toamna acest soi de vânat se formează în cârduri ce ajung până la numărul de aproximativ 200—300 la un loc.

Dau aceste date fizice și topografice, spre orientarea tuturor, spre a se putea verifica, de către cei cari n'au avut ocazia să colinde vânătoarește aceste întinsuri nemărginite mai cu seama toamna pe arșița lui Septemvrie — Octomvrie, cât și primăvara.

Știu că s'au făcut diferite rapoarte și referate de către unele organe de control asupra acestei specii, informând Ministerul — recte Direcția Vânătoarei —, că această specie este astăzi aproape să dispară cu desăvârșire și această afirmație o bazează: 1. Pe faptul că iarna anului, 1926—1927 a fost abondentă în polei și ca consecință au fost prinse și duse cu cârdurile (!!) în sate, unde le-au sacrificat și 2. Pe presupunerea că dacă s'a întâmplat faptul de mai sus, pentru aceste organe ce au referit ar fi o prezumție peremptorie, că s'a distrus sămânța de dropie.

Ei bine, Onor. Consiliu Superior, tocmai pentru aceste afirmării controlate în puținele cazuri, semnalate de alții în comunele aflate, lângă linia ferată Urziceni-Slobozia, să se generalizeze și să se extinde și la porțiunea de teren cuprinsă în paralelogramul menționat, unde trăesc și se prăsesc Dropiile și pe cale de deducție să se tragă concluzia — nici mai mult nici mai puțin că specia a dispărut — și se impune ca consecință logică ordonarea prohibirii vânătoarei acestui soi de vânat, cred că este o destul de mare eroare în fapt a se hotărî ca atare.

Și iată de ce.

Eu sunt vânător din tată în fiu, născut și crescut pe câmpul Bărăganului, ce mi-a plăcut al colindă de aproape 30 ani, continuu, atât cu taică-meu, un pasionat vânător de dropii și spârcaci, cât și singur și nu o zi două, ci zile întregi dearându-l, continuu cu căruța — nu cu automobilul — dormind unde înnoptam în căutarea dropiilor primăvara cât și toamna, străbătând paralelogramul menționat, și de atunci, an cu an și în fiecare sezon eu nu am constatat o diminuare a speciei dropie ci contrariul, că și-a menținut numărul și după mine «chiar că și la și sporit».

Iată fapte constatate de mine și de cei care se pasionează de acest vânat — cam puțin la număr.

Anul acesta am văzut dropii și dropioi ca și arii trecuți în județul Prahova, pe moșia Comunei Cioranu, hotar cu județul Ialomița, lângă comuna Filavele, unde sunt băștinașe, se văd în fiecare an și nu puține la număr.

Am văzut pe câmpia de lângă Mizil, la dreapta liniei de drum de fer spre Buzău.

Am găsit în județul Buzău pe moșiile comunelor ce se fin lanț dela Pogoanele-Mari, Trandafirul, Meteleum, Macovei, etc.; am găsit pe moșiile comunelor Prințesa Maria, Broșteni, Malu, Sft. Gheorghe, Balaciu Căzănești, Andrășești, Grindul, Grindași, Colivia, Cocora, Răviga spre Cruși și spre Smirna și spre poligonul dela Hagieni, toate aceste comune în județul Ialomița.

Am străbătut moșiile Biulbiulului-Mic în Dobrogea și moșia Caraomer spre Caciamak și spre Ilanlac, cum și moșia între Arman, Caraghios-huius, Semisler, Emirler, Araclar, Ortacuius, Iuciorman, Crușca, Toicuius și altele pe care nu le țin minte în Cadrilater, unde abunde în mod evident această specie de vânat.

Multe organe de control, care ar căută să verifice faptele semnalate de mine, le-ar găsi cu desăvârșire exacte, dacă s'ar armă totdeodată cu multă răbdare și cu un binoclu, așa zis de artilerie; căci organele de

control, care au făcut referate pentru oprirea vânătoarei de dropii — sunt sigur că nu a împușcat niciodată vreo piesă din această specie, în toată viața de vânător a d-lor — și astfel trâmbițează inexistența speciei.

Totuș din următoarele considerațiuni, dropia trăește, există și va exista:

a) Dropiile masculine și femele, în toate sezoanele de vânătoare permise, se văd pe câmpiile cele mai întinse, acoperite cu un singur fel de cereale, iubind întinderi cu vederi largi, căci fug de tufărișuri, mărăcinișuri dese și apropiate, cât mai departe de unde omul are treabă pe câmp.

Ele stau în picioare numai pe timpul răcoros, dimineața până la maximum orele 9 $\frac{1}{2}$ —10, când se culcă pe pământul negru, miriști sau grâne, așa fel că aproape nici cu binoclu cel mai puternic nu le poți distinge, dacă ochiul nu este format în acest sens, și desfid pe oricine, care ar căută să afirme contrariul și tocmai pe seară când se răcorește, încep din nou să se ridice pe picioare, căutându-și mâncare.

b) Este umul din vânăturile cele mai inteligente, căci se vânează foarte greu, deobicei cu glonț și rar de tot cu alice deaceea foarte, foarte puțin vânători se pasionează de acest vânat, ba afirm că țărani vânători nici nu se gândesc să le împuște întrucât le cunosc ca temătoare, bănuitoare și foarte precaute.

Acum câteva exemple. Primăvara anului acesta s'a făcut o vânătoare de dropioi de către d-l G. Mexi — tot paznic public — proprietar în comuna Broșteni, județul Ialomița cu trei căruțe, având 14 pușcași, au găsit peste 150 dropioi, din care n'au putut împușcă decât umul.

D-l Vasile Georgescu, președintele Societății «Câmpul» din Urziceni, tot paznic public, a făcut vânătoare de dropioi cu vreo 17 pușcași, dintre cari și trei din Capitală, numărându-se și d-l Dr. Suter, și au găsit pe alte moșii pe unde umblase cei dintâi, tot atâția dropioi și n'au împușcat nici umul.

Au fost la vânătoare vreo 10 pușcași din comuna Borănești, județul Ialomița, tot pe moșiile Grindul, Colelia, Cocora, Căzănești, Meteleum, Pogoanele, Macovei, etc., conduși de d-nii T. Ionescu, învățător și Cristache Nițescu, proprietar și au găsit peste 200 dropioi, dar n'au împușcat decât două piese.

Acestea le știu dela pușcași, care au acompaniat vânătorii.

Mă refer numai la aceste cazuri și vă rog să binevoii a face proporția și veți găsi, că nu se poate împușcă din această specie decât abia umul, maximum doi la 100.

Deci unde este distrugerea.

Unde este viziunea celor ce au referat — care n'au colindat câmpiile decât cu trenul, că specia «dropie» s'a distrus, numai există, este ca să-și dea avizul în deplină convingere și exactitate că trebuie neapărat să se oprească vânătoarea, nici mai mult nici mai puțin decât pe termen de doi ani.

Ori, aceste referate și opinii, se bazează numai pe ceea ce au constatat în 2—3 comune din județul Ialomița, că s'ar fi distrus numai la cazurile semnalate de alții 20—30 de dropii, prinse de polei astă iarnă.

Eu spun în mod ipotetic, că s'ar fi prins și distrus astă iarnă, nu atât cât s'a constatat ci în dublu sau în triplu numai; ei, bine, chiar în cazul acesta ar fi oare o îngrijorare în lumea vânătoarească, cum se constată în urma acestor fapte, tot pe aceleași teritorii de vânat, un număr mai mare decât obișnuit, de dropii?!

Având în vedere numărul cu totul mic și eu socotesc ca procent de 1% în distrugere pe tot timpul anului, procent care nici nu contează la această specie, și care tocmai contrariul, face să se întărească ideea și de aci mai înainte, că vânătoarea de dropii nu trebuie oprită, nefiind nici un fapt care să deștermine aceasta.

Personal cunosc atâția vânători cu reputație, care nu s'au ferit să mărturisescă că n'au pipăit dropie, că n'au văzut-o, decât în poze, sau la distanțe inaccesibile armei, ceea ce mă face să deduc că dropia, falnicul Struț al României — atât de cântat și slăvit odinioară de Odobescu Al. sentimentalul vânător — nu se poate împușcă decât într'un număr, ce nici nu contează, spre a fi amenințat nu numai cu distrugerea, dar nici cu împușinarea și chiar dacă și de aci înainte am avea poleiuri, cazuri de forță majoră, totuș specia nu poate să dispară, pentrucă pe teritoriile unde se prăsesc dropiile un se pot urmări pe

aceste timpuri unde nu poate trăi nici țipenie de om, atât în paralelogramul Bărăganului, Sudul Dobrogei și al Basarabiei de care nu am pomenit, căci n'o cunosc vânătoarește, și mă face să trag concluzia, că această specie nu se va distruge niciodată din țară noastră. chiar în ciuda celor cari fac deducțiuni numai din auzite și nu din convingere proprie, pentru a-și arăta competența în materie de vânătoare, înșiră referate pentru a satisface orgoliul, că singur d-lor sunt în stare să determine organele superioare pentru a emite circulari Ministeriale, relative la oprirea vânătoarei a anumitor specii de vânat, — căci în speță dacă s'ar emite prin imposibil o circulară ce ar opri vânătoarea dropiilor, ar fi cu desăvârșire contrariu cu constatarea de visu, a celor cari au colindat Bărăganul atât al Ialomiței, cât și al Dobrogei de Sud zile dearândul, istoriți de sete, dormind la stânele de oi, vecine cu cârdurile de dropioi și dropii, care măsoară pe timpul răcoros întinderile cu pașii lor trăgânași și cu sborurile lor ce dispar în orizont.

Cu distincă stimă
VASILE ROȘU
Advocat
Paznic public pentru paza
vânatului pe întreaga țară

A V I Z

Concursul de câini de aret din Timișoara, ce s'a anunțat pentru data de 2 Octombrie a. c. se amână pe data de 9 Octombrie a. c. Amatorii de a participa la concurs sunt rugați a se anunța subsemnatului până la acea dată, ca să putem grijă de încartiruirea lor.

Caransebeș, la 22 August 1927.

Ing. Alex. Andrei

Jud. Satu Mare
Primăria comunei Rătești
No. 493/1927

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștința generală, că în ziua de 24 Septembrie 1927, ora 10 a. m. în localul Primăriei se va ține licitație prin oferte închise și sigilate pentru arendarea teritoriului de vânat al comunei Rătești în extindere de 2127 jug. cad. pe timp de 10 ani cu începere de 24 Septembrie 1927.

Concurența va începe cu —.50 bani per jug. cad.

Garanția lei 500.

Condițiunile mai detaliate se pot vedea la Primărie.

Rătești, la 29 Iunie 1927.

Primăria

Notariatul Gereușa
Județul Satu-Mare
Plasa Arded

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștința publică, că teritoriul de vânat al comunei Hodișa, județul Satu-Mare, se va da în arendă prin licitație publică în ziua de 2 Septembrie 1927, ora 10, în localul Primăriei comunale. Condițiunile de licitație se pot vedea între orele oficiale la Primăria comunei Hodișa.

Hodișa, la 22 Iunie 1927.

Notar (ss) Indiscifrabil

P. primar (ss) Indiscifrabil

Comuna Slatina-Nera
Jud. Caraș

PUBLICAȚIUNE

Se publică spre cunoștință generală, că dreptul de vânat al comunei Slatina-Nera se va vinde la licitație publică în ziua de 5 Septembrie 1927 la ora 9 a. m. pe timp de 6 ani, la Primăria comunală.

Prețul de strigare este 500 lei.

Condițiunile se pot vedea la oficiul notarial din Slatina-Nera.

Slatina-Nera, la 30 Iulie 1927. Jud. Caraș.

Notar circual

Primăria comunei Ghilvacii
Jud. Salaj
No. 737/1927

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștință că în ziua de 12 August 1927, orele 10 a. m. la Primăria comunei Moftinul-Mare se va ține licitație publică pentru darea în arendă a dreptului de vânat al comunei Ghilvacii pe timp de 10 ani afară de teritoariile expropriate.

Condițiunile de licitație se pot vedea sub orele oficiale la biroul notarial Moftinul-Mare.

Intrucât la acest termen nu se vor prezenta licitanți, se fixează nou termen pe 22 August 1927, orele 10 a. m.

Ghilvacii, la 23 Iulie 1927.

Notar (ss) Gaiși

Primar (ss) Sradi

Pretura plășii Ocland
Jud. Odorheiu
No. 1889/927

PUBLICAȚIUNE

Se publică spre cunoștința generală că teritoriile de vânat mai jos specificate se vor da în exarendă pe 10 ani cu respectarea tuturor condițiunilor cuprinse în lege.

In comuna Aldea 1728 jug., 14 Septembrie, ora 8, prețul de strigare 200 lei.

Comuna Comănești 1283 jug., 14 Septembrie, ora 9, prețul de strigare 200 lei.

Comuna Ghipeș 3507 jug., 14 Septembrie, ora 10, prețul, 200 lei.

Comuna Călugăreni 1849 jug., 14 Septembrie, ora 11, prețul 300 lei.

Comuna Sănpaul 3265 jug., 15 Septembrie, ora 8, prețul 350 lei.

Comuna Rareș 1521 jug., 15 Septembrie, ora 9, prețul 250 lei.

Comuna Petreni 1026 jug., 15 Septembrie, ora 10, prețul 150 lei.

Comuna Orașeni 1934 jug., 15 Septembrie, ora 11, prețul 350 lei.

Comuna Jonești 1210 jug., 15 Septembrie, ora 12, prețul 150 lei.

Comuna Jimbor 7853 jug., 16 Septembrie, ora 8, prețul 500 lei.

Comuna Merești 12703 jug., 16 Septembrie, ora 14, prețul 1000 lei.

Comuna Lueta 18308 jug., 16 Septembrie, ora 16, prețul 2000 lei.

Comuna Racoșul-de-Sus teritoriul 7420 jug., 17 Septembrie, ora 8, prețul 500.

Comuna Bibertonii teritoriul 2598 jug., 17 Septembrie, ora 11, prețul 2000 lei.

Comuna Batanii-Mici 3315 jug., 17 Septembrie, ora 14, prețul 2000 lei.

Comuna Herculan 8590 jug., 17 Septembrie, ora 16, prețul de strigare 4000 lei.

Ocland, la 10 Iulie 1927.

Prim pretor (ss) Dr. Cianca

Notariat cercual Gelu
Județul Timiș
No. 1023

PUBLICAȚIUNE

Dreptul de vânat pe durata dela 1 Februarie 1928 până la 31 Decembrie 1932 se va arenda prin licitația publică:

a) In comuna Gelu (Chetfel) la 29 Septembrie 1927 la orele 9;

b) In comuna Colonia-Mică la 27 Septembrie 1927 la orele 15; și

c) In comuna Sănpetru-Mic la 28 Septembrie 1927 la orele 16.

Licitațiile vor avea loc în localul Primăriilor respective.

Condițiunile referitoare se pot vedea în biuroul subsemnatului notar cercual.

Gelu (Chetfel), plasa Vinga, județul Timiș-Torontal, la 4 August 1927.

Notarul cercual (ss) Ioancu

Jud. Satu Mare
Primăria comunei Șandra
No. 494/1927

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștința generală, că în ziua de 23 Septemvrie 1927, ora 2 d. m. în localul Primăriei se va ține licitație prin oferte închise și sigilate pentru arendarea teritoriului de vânat al comunei Șandra în extindere de 1884 jug. cad. pe timp de 10 ani cu începere dela 24 Septemvrie 1927.

Concurența va începe cu —.50 bani per jug. cad.
Garanția lei 500.
Condițiunile mai detaliate se pot vedea la Primărie.
Șandra, la 29 Iunie 1927.

Primăria

Notariatul Gereușa
Jud. Satu-Mare
Plasa Arded
No. 100/1927

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștința publică, că teritoriul de vânat al comunei Gereușa județul Satu-Mare se va da în arendă prin licitație publică în ziua de 13 Septemvrie 1927 ora 10 în localul Primăriei comunale.
Condițiunile de licitație se pot vedea între orele oficiale la Primăria comunei Gereușa.

Gereușa, la 1 August 1927.

Notar (ss) *Indescifrabil*

p. Primar (ss) *Indescifrabil*

Primăria comunei Archita
Jud. Târnava-Mare
No. 239/1927

PUBLICAȚIUNE

Se publică spre cunoștința generală, că în ziua de 15 Septemvrie 1927, ora 11 dimineața, în biurul Primăriei comunale din Archita, se va arendă prin licitație publică dreptul de vânat al comunei Archita pe timp de 10 ani cu începere dela 1 Ianuarie 1927 până la 1 Ianuarie 1937.

Licitația se va ține conform art. 71—82 din legea contabilității publice.

Prețul de strigare este de Lei 2.000.

Condițiunile se pot vedea în biurul Primăriei comunale între orele oficioase.

Archita, la 23 Iulie 1927.

Primăria

Jud. Satu Mare
Primăria comunei Bolda
No. 495/1927

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștința generală, că în ziua de 23 Septemvrie 1927, ora 10 a. m. în localul Primăriei se va ține licitație prin oferte închise și sigilate pentru arendarea teritoriului de vânat al comunei Bolda și extindere de 1187 jug. cad. pe timp de 10 ani cu începere de 24 Septemvrie 1927.

Concurența va începe cu —.50 bani per jug. cad.
Garanția lei 500.

Condițiunile mai detaliate se pot vedea la Primărie.

Bolda, la 29 Iunie 1927.

Primăria

Primăria comunei Moftinul-Mare
Jud. Sălaj
No. 738/1927

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștința, că în ziua de 12 August 1927, orele 8 a. m. la Primăria comunei se va tine licitație publică pentru darea în arendă a dreptului de vânat al comunei pe timp de 10 ani afară de teritoriile expropriate.

Condițiunile de licitație se pot vedea sub orele oficioase la biurul notarial Moftinul-Mare.

Intrucât la acest termen nu se vor prezenta licitanți se fixează nou termen pe 22 August 1927, orele 8 a. m.

Moftinul-Mare, la 23 Iulie 1927.

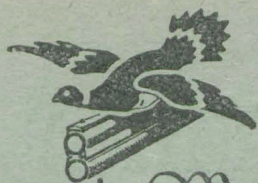
Notar (ss) *Gaiși*

Primar (ss) *Știbli*

DEVOTAȚII PROTECTORI AI VÂNATULUI, DIN SOC. DE VÂNĂTOARE DRAGOȘ-SĂVENI

1. Judecător *I. Botez*, 2. *I. Lupescu*, președintele, 3. *I. Valter*, vicepreședintele și 4. *M. Soroceanu*, secretarul societății, cari au confiscat de la braconieri un căprior viu și unul împușcat, vizibil pe fotografie. Țapul viu a fost redat libertății.

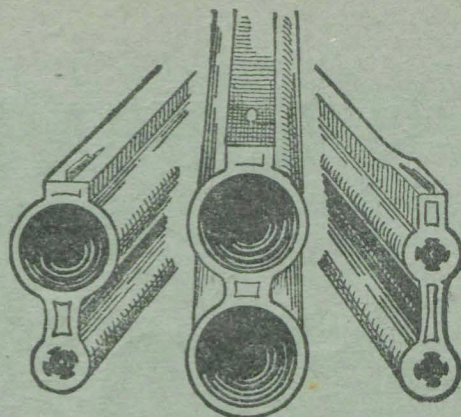

Gebrüder Merkel
Genshvre

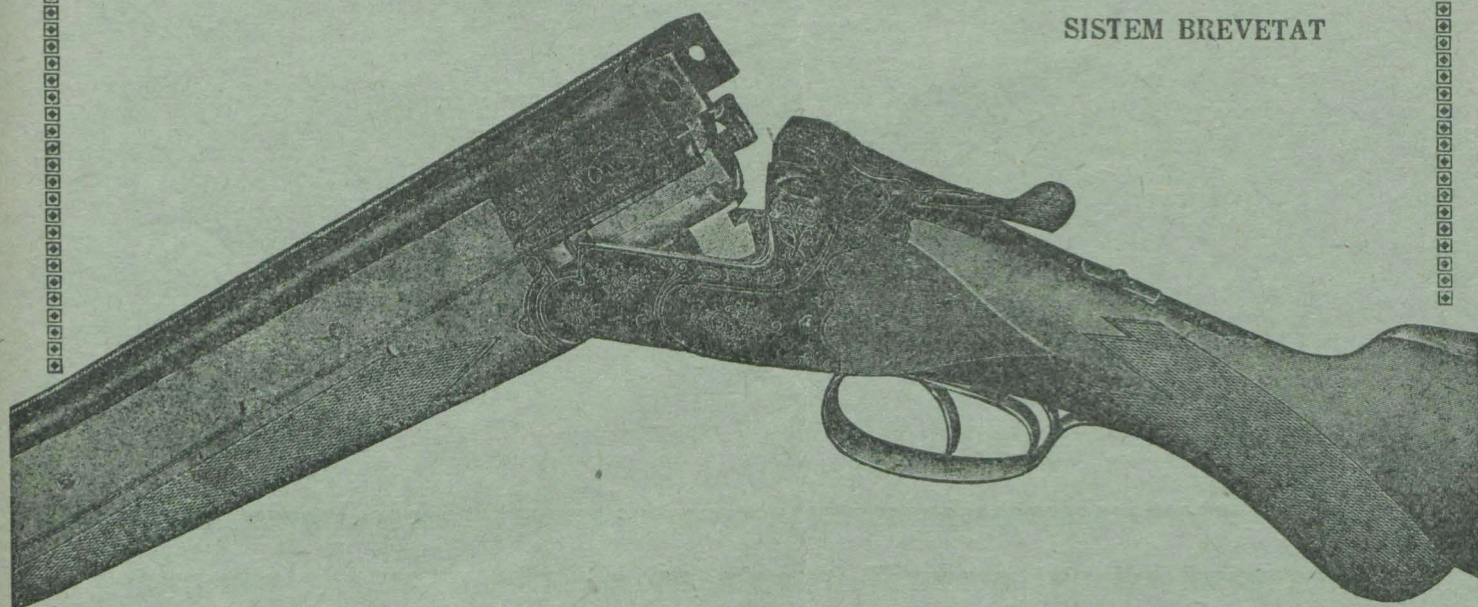
FONDATA IN 1893

MARCA FABRICII

SISTEM BREVETAT

Arma viitorului pentru vânatoare și tip sportiv

Marile succese practice obținute cu armele noastre cu țevi suprapuse, dovedesc marile avantaje ale acestor arme sistem Bock :

- 1) Câmp de ochire complet liber, fără reflexe laterale;
- 2) Percutare infailibilă a capselor (sistem brevetat);
- 3) Inchizător de o putere de rezistență unică;
- 4) Tir de mare precizie, mai ales pentru distanțe mari, din cauza stabilității și a zăvoririi perfect simetrice a țevelor;
- 5) Tragere rapidă și precisă, datorită balansării și maniabilității impecabile a acestui model.

Fabricația acestor arme cu țevi suprapuse este specialitatea noastră. Indelungata noastră experiență și instalațiunile moderne cu totul perfecționate ale casei noastre, ne garantează exclusivitatea fabricației acestui sistem, pe care-l construim în următoarele modele :

Arme de alice cu două țevi, sistem Bock (2 țevi de alice suprapuse).

Arme expres cu două țevi, „ „ (2 țevi de glonț suprapuse).

Arme mixte cu două țevi, „ „ (1 țevă de alice și una de glonț, suprapuse).

Aceste modele le putem construi și cu două sau mai multe rânduri de țevi. De pildă o armă de alice sistem Bock, cu un rând de țevi expres și alt rând de țevi mixte.

Cele mai fine arme de vânatoare cari se construiesc astăzi, sunt arme sistem Bock. Cu o astfel de armă, atât vânătorul cât și trăgătorul de porumbei, este echipat pentru orice gen de tir și pentru toată vieața. Totodată mai recomandăm cunoscutele noastre arme DRILLING, reputele prin soliditatea lor, precum și ELEGANTELE NOASTRE ARME DE ALICE, cari pot rivaliza cu cele mai fine arme engleze.

FABRICA DE ARME

WAFFENFABRIK GEBRÜDER MERKEL, SUHL

(GERMANIA)

REPREZENTATĂ IN ROMÂNIA PRIN „UNIUNE“

Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunii

BANCA FRANCO-ROMÂNĂ

CAPITAL SOCIAL LEI 100.000.000

CAPITAL DEPLIN VĂRSAT LEI 50.000.000

FOND DE REZERVĂ „ 12.200.000

BUCUREȘTI * STRADA BURSEI No. 5

TELEFON: 10/17 și 46/8. TELEFON INTERBANCAR 67

ADRESA TELEGRAFICĂ: „FRANCOBANK“

SUCURSALE:

Alexandria, Câmpina, Caracal, Cernăuți,
Constanța, Găești, Giurgiu, Roșiori de Vede,
Slobozia, Slatina, Timișoara, Turnu-Măgurele

AGENȚII Costești, Corabia, Drăgănești, Făurei, Vidra, Zimnicea

Tot felul de operațiuni de
bancă și autorizată să facă
OPERAȚIUNI DE DEVIZE

Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunii

DE VÂNZARE

- 1) Armă Browning, cu repetiție automată, cal. 12. Prețul Lei 10.000;
- 2) Carabină Winchester cu repetiție, cal. 44, împreună cu 100 cart. cu gloanțe. Prețul Lei 12.000.

Ambele arme foarte puțin folosite, se vând ne având posibilitatea de folosire.

A se adresa la Revistă.

GHEORGHE CIMPOERU

EPUREȘTI (Vlașca)

Face orice fel de instalațiuni vânătorești, cum sunt cutii pentru clocitul ouălor de fazan în fazanerii artificiale, capcane pentru distrugerea răpitoarelor, case de vânătoare transportabile, etc.

O C A Z I E

Pușcă calibru 12, pentru tir de porumbei și tir lung

HOLLAND & HOLLAND

absolut nouă, cu platine demontabile și camere de 70 mm., **SOSITĂ ACUM DIN LONDRA**, de vânzare **80.000 LEI**

A se adresa la Uniunea Generală a vânătorilor din România.

DE VÂNZARE

«CĂȚEA-VÂNĂTOARE SETTER-LAVERAK» etate un an și jumătate din câini pur-sânge-englez, frumoasă și bună apoteură.

Adresați: **GEORGE**,
București.—Str. Dogari No. 37.—București

„D A N U B I U L“

ȘANTIERELE ȚĂRII ROMÂNEȘTI PENTRU CONSTRUCȚIUNI
NAVALE ȘI METALURGIE * SOCIETATE ANONIMA * BRAILA

CONSTRUCȚIUNI, REPARAȚIUNI ȘI MODIFICĂRI DE VASE
NAVALE DE ORICE CATEGORIE

CONSTRUCȚIUNI ȘI REPARAȚIUNI DE MAȘINI MARINE
INDUSTRIALE, AGRICOLE, VAGOANE ȘI LOCOMOTIVE,
REPARAȚIUNI DE AUTOMOBILE ȘI MOTOARE, LUCRĂRI
DE ORICE GEN LA MAȘINA DE FREZAT UNIVERSALĂ
TURNĂTORIE DE FONTĂ, BRONZ ȘI ALTE METALE, CON-
FEȚIONAREA SPECIALĂ A CORPURIILOR ȘI CAPETELOR
„DIESEL“

DOC PLUTITOR, ȘALUPĂ CU POMPE DE SALVARE

Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunii

BANCA GENERALĂ A ȚĂRII ROMÂNEȘTI

CAPITAL LEI 60.000.000 ȘI REZERVE LEI 50.000.000

SEDIUL CENTRAL IN BUCUREȘTI STR. LIPSCANI No. 10

Sucursale: Brăila, Brașov, Cluj, Constanța, Craiova, Galați
Giurgiu, Ploești, T.-Măgurele, Oradea-Mare, Sf. Gheorghe

Bănci Afiliate: „TEMIȘOARA“ Institut de Credit și
Economii, Timișoara. „BANCA BASARABIEI“ Chișinău

FACE TOATE OPERAȚIUNILE DE BANCĂ

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Președinte: I. C. RĂMNICEANU-MANOLESCU

Vice-Președinți: Principele B. ȘTIRBEY și I. M. MITILINEU

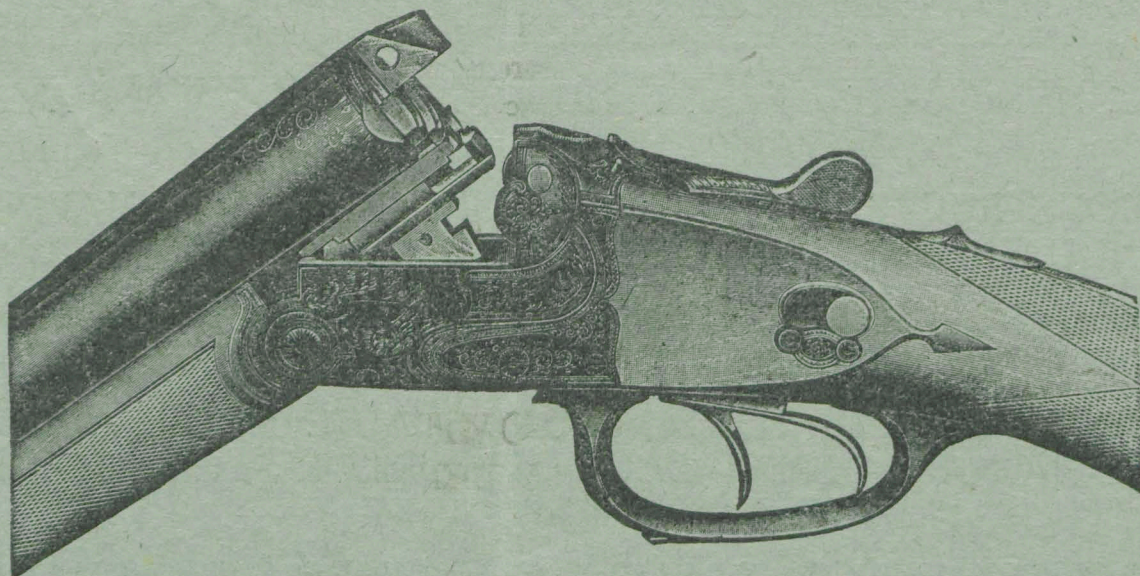
Membrii:

VICTOR ANTONESCU, Principele JEAN CALLIMACHI, Dr. I. COSTINESCU, HENRI
CATARGI, C. G. DISSESCU, V. GOLDIȘ, Baronul AL. HURMUZACHI, P. P. NEGULESCU,
Inginer C. OSICEANU Director General: M. A. GEORGESCU

C. A. FUNK & Co. SUHL (Germania)

FABRICĂ DE ARME

FIRMĂ REPUTATĂ PENTRU ARMELE SALE DE PRIMUL RANG ȘI DE MARE PRECIZIE

Construește orice armă de vânătoare și de sport, dela cea mai simplă până la cea mai elegantă. Execuție conștiincioasă și promptă. Tir de mare precizie și cu maximum de randament, dovedit cu certificatul oficial al standurilor de încercare, care întovărășesc fiecare armă.

SPECIALITĂȚI:

SISTEM ANSON & DEELEY: Arme de alice cu două țevi, sau cu una de alice și alta de glonț și expressuri, în toate calibrele, cu sau fără efactor.

SISTEM ANSON & DEELEY: Drillinguri, drillinguri-expressuri, etc. pentru cele mai puternice încărcături, în toate calibrele, cu sau fără armare separată a țevei de glonț și ejector.

SISTEM ANSON & DEELEY: Arme sistem Bock (cu țevile suprapuse), în toate calibrele, cu zăvor Greener simplu sau dublu (Kersten).

SISTEM ANSON & DEELEY: Arme pentru tirul de porumbei sistem Bock (țevi suprapuse), atât pentru vânătoare, cât și pentru tir la talere, având maximum de randament posibil, cu zăvor Greener simplu sau dublu (Kersten), cu sau fără ejector.

TOATE TIPURILE DE ARME SE POT EXECUTA ȘI CU COCOAȘE

Arme de glonț de mare precizie sistem Block

pentru toate calibrele și cele mai puternice încărcături, având avantajul de a fi extrem de ușoare și foarte elegante, admirabile pentru orice gen de vânat. Soliditate extremă, dela cea mai simplă armă la cea mai rafinată execuție.

LA COMENZI SE POATE ȚINE SEAMA DE ORICE DORINȚĂ SPECIALĂ

Modele ale acestei case, precum și cataloage și prospecte în patru limbi, se găsesc la «UNIUNE»

Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunii

REVISTA VÂNĂTORILOR

ORGAN OFICIAL AL UNIUNEI GENERALE A VÂNĂTORILOR DIN ROMÂNIA

Redactată de cei mai de seamă tehnicieni și specialiști în materie de vânatoare din țară, publică: articole cu subiecte pur vânătorești de interes general, privind protecția și înmulțirea vânatului, educația vânătorească, tehnica armelor, chestiunile juridice privitoare la legea vânatului, dispozițiunile luate de organele administrative ale vânătorei, lista contraveniențelor la legea de vânatoare, dări de seamă a societăților de vânatoare afiliate, precum și orice gen de literatură cu subiecte de vânatoare.

**ABONAMENTUL ANUAL: 300 LEI
PENTRU SOCIETĂȚILE AFILIAȚE 400 LEI**

ANUNȚURI COMERCIALE

1 PAGINĂ 5.000 LEI ANUAL

$\frac{1}{2}$ " 3.000 " "

$\frac{1}{4}$ " 1.750 " "

$\frac{1}{8}$ " 1.000 " "

**A B O N A M E N T U L L A
„REVISTA VÂNĂTORILOR“
ESTE OBLIGATORIU PENTRU TOȚI
MEMBRII UNIUNEI (Art. 6 din Statute)**

„Revista VÂNĂTORILOR“
este unicul mijloc de comunicare
al tuturor vânătorilor din toată
țara, care au să-și spună ceva.
Deaceea, dacă aveți ceva de
cumpărat, de vândut, de schim-
bat, sau de pus vreo întrebare
tehnică vânătorească, adresați-vă
„Revistei VÂNĂTORILOR“.
Numai aci puteți fi siguri că veți
găsi pe aceia cărora vă adresați.

**LA ORICE CORESPONDENȚĂ ATA-
SAȚI MĂRCILE PENTRU RĂSPUNS.**

Administrația revistei expediind regulat fiecare număr tuturor abonaților, orice vină de neprimire cade exclusiv în seama poștei, căreia trebuie adresate în scris toate reclamațiile.

**UNIREA FACE PUTEREA
STRÂNGETI-VĂ IMPREJURUL „UNIUNEI“**

PREȚUL UNUI EXEMPLAR 30 LEI
PREȚUL UNUI NUMĂR VECHI 40 LEI